

Η διαδικασία ελέγχου των ικανοτήτων του ενδιαφερομένου να ασκήσει τα καθήκοντα που αντιστοιχούν σε μια θέση, οι οποίες δεν πρέπει να νοούνται ως προϋποθέτουσες απόλυτη αντιστοιχία μεταξύ των προσόντων του και εκείνων που απαιτούνται από την οικεία θέση, πρέπει να είναι πραγματική και να διεξάγεται έτσι ώστε να είναι σε θέση τόσο ο υποψήφιος επανεπτάξεως όσο και ο κοινοτικός δικαστής να ελέγξουν ότι τηρήθηκαν οι υποχρεώσεις που επιβάλλει στη διοίκηση το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Συναφώς, να μην η διοίκηση δεν είναι υποχρεωμένη να αποδείξει ότι εξέτασε τις ικανότητες του υπαλλήλου που τελεί υπό επανένταξη όταν υφίσταται πρόδηλη διαφορά μεταξύ των ικανοτήτων του και εκείνων που απαιτούνται για την κενή θέση, η απόδειξη όμως αυτή χρειάζεται σ' όλες τις περιπτώσεις όπου η έλλειψη τέτοιας πρόδηλης διαφοράς καθιστά αναγκαίο τον πλήρη έλεγχο των ικανοτήτων του ενδιαφερομένου σε σχέση με συγκεκριμένη θέση.

Η παράλειψη συστηματικού ελέγχου των ικανοτήτων του εν λόγω υπαλλήλου για κάθε κενή θέση στην οποία θα μπορούσε να επανεπταχθεί συνιστά υπηρεσιακό πταίσμα που μπορεί να θεμελιώσει την ευθύνη της διοικήσεως, κατά το μέτρο που αυτή η παράλειψη καθυστέρησε την επανένταξη του ενδιαφερομένου και τον στέρησε από τις αποδοχές του κατά την περίοδο που εκτείνεται από την ημερομηνία της πραγματικής του επανεπτάξεως έως και την προγενέστερη ημερομηνία κατά την οποία μπορούσε να είχε επανεπταχθεί. Η αποτίμηση της ζημίας που υπέστη ο ενδιαφερόμενος πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αυτόματη μισθολογική προαγωγή στον βαθμό του της οποίας θα ετύγχανε, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, αν είχε επανεπταχθεί στην πρώτη αντίστοιχη προς τις ικανότητές του κενή θέση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 1ης Ιουλίου 1993 *

Στην υπόθεση T-48/90,

Bruno Giordani, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Marchesini, δικηγόρο στο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Ιταλίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

ενάντων,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Antonio Aresu και Sean van Raepenbusch, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

εναγομένης,

που έχει ως αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο ενάγων λόγω της καθυστερημένης επανεντάξεώς του στις υπηρεσίες της Επιτροπής, μετά τη λήξη της αδείας του για προσωπικούς λόγους,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. P. M. Barrington, Πρόεδρο, R. Schintgen και Α. Καλογερόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 10ης Μαρτίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο ενάγων διορίστηκε το 1960 σε θέση του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου των υπηρεσιών της Επιτροπής (ΕΚΑΕ). Έχοντας τεχνική εκπαίδευση μηχανικού, την οποία απέκτησε με σπουδές που έκανε στη Scuola Tecnica Industriale (τεχνική βιομηχανική σχολή) του Bolzano (Ιταλία) και στη συνέχεια στη Höhere Technische Lehranstalt, Ingenieur-Schule (ανωτέρα τεχνική σχολή, σχολή μηχανολόγων) του Bregenz (Αυστρία), κατατάχθηκε αρχικά στον βαθμό Β 7, κλιμάκιο 3, και τοποθετήθηκε στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικήσεως, υπηρεσία «αγορών». Την 1η Φεβρουαρίου 1962 μετατάχθηκε στο Κοινό Κέντρο Ερευνών (στο εξής: Κέντρο) της Ispra, όπου τοποθετήθηκε στην υπηρεσία «εφοδιασμός και αποθήκη», ως βοηθός προϊστάμενος υπηρεσίας υπεύθυνος

για το τμήμα «τεχνικές αγορές». Στις 20 Φεβρουαρίου 1963 ο ενάγων κατατάχθηκε στην κατηγορία Α, στον βαθμό 6, κλιμάκιο 2, και στις 10 Ιουνίου 1965 προήχθη στον βαθμό Α 5, κλιμάκιο 2. Στις 15 Οκτωβρίου 1965 του ανατέθηκαν τα καθήκοντα του προϊσταμένου της υπηρεσίας «εφοδιασμός και αποθήκη» του Κέντρου της Ispra, καθήκοντα που ασκούσε προσωρινά από τις 24 Φεβρουαρίου 1965. Τον Ιούνιο του 1970 η υπηρεσία του ενάγοντος προσαρτήθηκε, στο πλαίσιο του Κέντρου της Ispra, στην ευρύτερη υπηρεσία «χρηματοοικονομικά και εφοδιασμός».

- 2 Τα καθήκοντα που ασκούσε ο ενάγων με την ιδιότητά του ως προϊσταμένου της υπηρεσίας «εφοδιασμός και αποθήκη» του Κέντρου της Ispra απαιτούσαν, σύμφωνα με την προκήρυξη κενής θέσεως V/IS/126/65, της 3ης Αυγούστου 1965, που είχε ως αντικείμενο αυτή τη θέση, «γνώση πανεπιστημιακού επιπέδου, κατά προτίμηση τεχνικής φύσεως, ή ισοδύναμη επαγγελματική εμπειρία· πολύ καλή γνώση των υλικών και των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούνται σε κέντρο ατομικών ερευνών· σημαντική εμπειρία της τεχνικής και των μεθόδων εφοδιασμού και ειδικότερα της οργάνωσης και των συστημάτων που εφαρμόζει η βιομηχανία στον τομέα των αγορών· εμπειρία των προβλημάτων και των μεθόδων που αφορούν τη μηχανοποίηση των αγορών, τη διαχείριση των αποθεμάτων και των απογραφών· γνώση της χρηματοοικονομικής και διοικητικής οργάνωσης της Κοινότητας».
- 3 Με απόφαση της Επιτροπής της 16ης Μαρτίου 1971, κατόπιν της αιτήσεώς του της 2ας Φεβρουαρίου 1971, ο ενάγων έλαβε άδεια για προσωπικούς λόγους για ένα έτος, από 1ης Απριλίου 1971. Η διάρκεια της άδειας αυτής παρατάθηκε, κατόπιν αιτήσεώς του, έως τις 31 Μαρτίου 1974.
- 4 Κατά τη διάρκεια της άδειας του για προσωπικούς λόγους καθώς και κατά τη διάρκεια των ετών που ακολούθησαν, ο ενάγων άσκησε επαγγελματική δραστηριότητα, αρχικά ως εμπορικός διευθυντής και νόμιμος εκπρόσωπος της ιταλικής θυγατρικής εταιρίας (Schneeberger Italiana SpA) μιας ελβετικής εταιρίας (Schneeberger Maschinenfabrik), από την οποία παραιτήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1985, αργότερα δε ως εταίρος και μοναδικός διαχειριστής μιας οικογενειακής εταιρίας (Pfeil Italia Srl) που τέθηκε υπό εκκαθάριση το 1986.
- 5 Πριν από τη λήξη της άδειας του για προσωπικούς λόγους, ο ενάγων, με έγγραφο της 15ης Μαρτίου 1974, ζήτησε την επανένταξή του. Με έγγραφο της

27ης Μαρτίου 1974, ο προϊστάμενος του τμήματος «διοίκηση και προσωπικό» του Κέντρου της Ispra πληροφορήσε τον ενάγοντα ότι δεν μπορούσε να γίνει δεκτή η αίτησή του διότι, κατά την ημερομηνία εκείνη, δεν υφίστατο καμία κενή θέση της κατηγορίας του ή του κλάδου του αντιστοιχούσα στον βαθμό του.

- 6 Ο ενάγων υπέβαλε ακολούθως στη διοίκηση του Κέντρου της Ispra άλλες έξι αιτήσεις επανεντάξεως, αντίστοιχα στις 30 Σεπτεμβρίου 1976, στις 24 Σεπτεμβρίου και στις 15 Οκτωβρίου 1983, στις 7 Ιανουαρίου 1984, στις 15 Ιουλίου 1985 και στις 20 Μαρτίου 1986, οι οποίες δεν έγιναν δεκτές από τη διοίκηση.
- 7 Στις 9 Απριλίου 1986, ο ενάγων υπέβαλε νέα αίτηση επανεντάξεως, την οποία απηύθυνε στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικήσεως της Επιτροπής και η οποία ασκήθηκε τυπικά βάσει του άρθρου 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).
- 8 Με έγγραφο της 12ης Μαΐου 1986, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον ενάγοντα ότι υφίστατο μία κενή θέση στο τμήμα «υποδομή» του Κέντρου της Ispra, στη σταδιοδρομία Α 8/Α 5 του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου.
- 9 Τα καθήκοντα της θέσεως αυτής περιγράφονταν ως εξής: «υπεύθυνος, στο πλαίσιο των γενικών υπηρεσιών της εγκαταστάσεως, για: α) την οργάνωση, τη συντήρηση και την εξέλιξη του εσωτερικού συστήματος τηλεπικοινωνιών (κέντρο και τηλεφωνικό δίκτυο, τηλετυπία, δίκτυο πληροφορικής)· β) τη μεταφορά του προσωπικού και του υλικού· γ) τον έλεγχο, τη συντήρηση και τον εκσυγχρονισμό του χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων· δ) την υπηρεσία συλλογής, διαλογής και αποστολής των επιστολών και δεμάτων· και ε) την οργάνωση των εσωτερικών μετακομίσεων υλικών γραφείου και επιστημονικών οργάνων». Ως προς τα απαιτούμενα προσόντα για την κατάληψη της εν λόγω θέσεως, η ανακοίνωση που γνωστοποιήθηκε στον ενάγοντα είχε ως εξής: «πανεπιστημιακό πτυχίο ή αντίστοιχος τίτλος ή ισοδύναμη επαγγελματική εμπειρία· εμπειρία τεχνικής και οικονομικής διαχειρίσεως ποικίλων υπηρεσιών· ικανότητα διαγνώσεως των διαφόρων αναγκών των χρηστών και προσανατολισμού των ποικίλων ανθρωπίνων πόρων για την πλήρωση των αναγκών αυτών· ικανότητα σχεδιασμού και συντάξεως συγγραφών υποχρεώσεων· εκτίμηση κόστους· ικανότητα για συχνές εξωτερικές επαφές με διοικητικές αρχές, οργανισμούς και εταιρίες».

- 10 Με επιστολή της 16ης Μαΐου 1986, ο ενάγων δήλωσε ότι δεχόταν τη θέση που του είχε προσφερθεί και στις 26 Μαΐου 1986 η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) εξέδωσε απόφαση περί επανεντάξεως του ενάγοντος από 1ης Σεπτεμβρίου 1986. Η απόφαση αυτή δεν περιείχε όμως στοιχεία για το κλιμάκιο και την αρχαιότητα που αναγνωρίζονταν στον ενάγοντα. Μόλις στις 14 Οκτωβρίου 1986 μπόρεσε ο ενάγων να διαπιστώσει, διαβάζοντας το εκκαθαριστικό σημείωμα των αποδοχών του, ότι ο μισθός του αντιστοιχούσε στον μισθό υπαλλήλου βαθμού Α 5, κλιμακίου 5, όπου ήταν καταταγμένος και κατά την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους.
- 11 Στις 26 Νοεμβρίου 1986, ο ενάγων άσκησε ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, κατά της κατατάξεώς του σε κλιμάκιο, καθόσον η κατάταξη αυτή αποδείκνυε ότι η διοίκηση δεν είχε λάβει υπόψη της την περίοδο κατά την οποία απουσίαζε αθελήτως από την υπηρεσία και δεν του αναγνωρίστηκε, κατά συνέπεια, κλιμάκιο και αρχαιότητα που θα αντιστάθμιζαν την καθυστέρηση με την οποία έγινε η επανένταξή του.
- 12 Στις 30 Ιουνίου 1987, μετά από σιωπηρή απόρριψη της ενστάσεώς του, ο ενάγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου με την οποία ζήτησε, αφενός μεν, την ακύρωση της αποφάσεως επανεντάξεως της 26ης Μαΐου 1986, όπως συμπληρώθηκε με το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του της 14ης Οκτωβρίου 1986, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή του αναγνώρισε το κλιμάκιο 5 του βαθμού Α 5, αφετέρου δε, την αποκατάσταση της σταδιοδρομίας του καθώς και αποζημίωση για την απώλεια μισθών που υπέστη λόγω της καθυστερημένης επανεντάξεώς του.
- 13 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1987, η Επιτροπή κοινοποίησε, ωστόσο, στον ενάγοντα απόφαση που απέρριπτε ρητά την ένστασή του της 26ης Νοεμβρίου 1986, για τον λόγο ότι οι αιτήσεις επανεντάξεώς του δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτές πριν από τις 26 Μαΐου 1986, επειδή δεν ανταποκρινόταν στις προϋποθέσεις που απαιτούνταν για επανένταξη σε μια από τις θέσεις που είχαν κηρυχθεί κενές μετά το πέρας της αδείας του για προσωπικούς λόγους, στις 31 Μαρτίου 1974.
- 14 Επί της προσφυγής που άσκησε ο ενάγων εκδόθηκε απόφαση από το Δικαστήριο στις 27 Ιουνίου 1989, 200/87, Giordani κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989,

σ. 1877), η οποία έκρινε παραδεκτό το ακυρωτικό αίτημα, κρίνοντας ότι η προθεσμία ασκήσεως ενστάσεως για τον ενάγοντα άρχισε να τρέχει από τις 14 Οκτωβρίου 1986, όταν, μετά την ανάγνωση του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών του, μπόρεσε να λάβει γνώση της αποφάσεως της Επιτροπής που αφορούσε το κλιμάκιο που του αναγνωρίστηκε κατά την επανένταξή του. Εντούτοις, το Δικαστήριο απέρριψε, επί της ουσίας, το εν λόγω ακυρωτικό αίτημα, για τον λόγο ότι η κατάταξη του ενάγοντος κατά την επανένταξή του έπρεπε να ανταποκρίνεται στην κατάταξη που είχε κατά την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους, όπως αυτό προκύπτει από τα άρθρα 40, παράγραφοι 3 και 4, στοιχείο δ', 72 και 73 του ΚΥΚ, χωρίς πάντως να θίγεται «το δικαίωμά του να ζητήσει να του δοθεί άλλο κλιμάκιο βάσει άλλων διατάξεων του ΚΥΚ» (σκέψη 18, τελευταία περίοδος της προπαρατεθείσας αποφάσεως).

- 15 Καθόσον αφορά το αίτημα περί αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας του και περί αποζημιώσεως, το Δικαστήριο τα απέρριψε με την ίδια αυτή απόφαση ως απαράδεκτα, επειδή ο ενάγων δεν είχε υποβάλει προηγουμένως στη διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, αίτηση αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας του και αποζημιώσεως για την καθυστερημένη επανένταξη. Έτσι, οι αιτιάσεις αυτές έγιναν γνωστές στην Επιτροπή μόνο μέσω της ενστάσεώς του της 26ης Νοεμβρίου 1986. Επομένως, η Επιτροπή δεν είχε μωρόσει να λάβει ρητή ή σιωπηρή απόφαση επί των αξιώσεων του ενάγοντος, το δε Δικαστήριο τόνισε εξάλλου ότι το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών της 14ης Οκτωβρίου 1986, που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου 40, παράγραφος 3, και όχι βάσει του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', πρώτη περίοδος, του ΚΥΚ, βάσει του οποίου ο ενάγων επιδίωκε αποκατάσταση της ζημίας του υπέστη από την καθυστερημένη επανένταξή του, δεν μπορούσε να λογιστεί ως σιωπηρή απόρριψη αιτήσεως του ενάγοντος.

- 16 Στις 29 Σεπτεμβρίου 1989, ο ενάγων υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η οποία πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημέρα, με την οποία ζήτησε αποκατάσταση της ζημίας που θεωρούσε ότι υπέστη λόγω της καθυστερημένης επανένταξής του. Δεδομένου ότι η αίτηση αυτή παρέμεινε αναπάντητη, ο ενάγων άσκησε ένσταση, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 10 Απριλίου 1990, κατά της σιωπηρής απορρίψεώς της. Η ένσταση αυτή παρέμεινε επίσης αναπάντητη.

Διαδικασία

- 17 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο ενάγων άσκησε την παρούσα αγωγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Νοεμβρίου 1990.

- 18 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει τον ατομικό φάκελο του ενάγοντος, καθώς και όλες τις προκηρύξεις κενών θέσεων βαθμού A 5 στον επιστημονικό και τεχνικό κλάδο που δημοσιεύθηκαν μεταξύ 1ης Απριλίου 1974 και 12ης Μαΐου 1986, καθώς και τις προκηρύξεις κενών θέσεων βαθμού A 5 του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκαν μεταξύ 15ης Οκτωβρίου 1983 και 12ης Μαΐου 1986, συμπεριλαμβανομένης της προκηρύξεως κενής θέσεως που αφορούσε τη θέση στην οποία επανεντάχθηκε ο ενάγων με την απόφαση της 26ης Μαΐου 1986. Η Επιτροπή κλήθηκε επίσης να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους ο ενάγων δεν μπόρεσε να επανενταχθεί πριν από τις 26 Μαΐου 1986 σε μια από τις θέσεις που αφορούσαν αυτές οι ανακοινώσεις κενών θέσεων. Οι απαντήσεις της Επιτροπής στα ερωτήματα αυτά και τα έγγραφα που της ζητήθηκαν κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Φεβρουαρίου 1993. Το Πρωτοδικείο κάλεσε επίσης τον ενάγοντα να υποδείξει, κατά την προφορική διαδικασία, τις θέσεις στις οποίες θεωρούσε ότι είχε δικαίωμα επανεντάξεως.
- 19 Κατά την προφορική διαδικασία της 10ης Μαρτίου 1993, οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που τους έθεσε το Πρωτοδικείο. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο ενάγων κατέθεσε τρεις ανακοινώσεις κενών θέσεων του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου που δεν περιλαμβάνονταν μεταξύ των ανακοινώσεων κενών θέσεων που προσκόμισε η Επιτροπή, καθώς και την ανακοίνωση κενής θέσεως που αφορούσε τη θέση που κατείχε πριν από την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους (V/IS/126/65, της 3ης Αυγούστου 1965) και βιογραφικό σημείωμα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 20 Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- 1) να αναγνωρίσει ότι δικαιούται να του δοθεί το κλιμάκιο 8 του βαθμού A 5 και να του καταβληθούν τα ποσά που οφείλονται για τον λόγο αυτό, με την επιφύλαξη του αιτήματος που αναφέρεται στο σημείο 3, από την ημερομηνία που θα καθοριστει κατά το πέρασ της δίκης·
 - 2) να προσμετρηθεί κατά τον υπολογισμό της αρχαιότητάς του — καθόσον παρίσταται αυτό αναγκαίο για να συμπληρωθούν τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα — η αδικαιολόγητη καθυστέρηση της επανεντάξεώς του·

- 3) να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει ποσό ίσο με τη διαφορά μεταξύ των κοινοτικών αποδοχών που έπρεπε να του είχαν καταβληθεί βαθμηδόν και των εισοδημάτων που απέκτησε στο πλαίσιο της ιδιωτικής επαγγελματικής δραστηριότητάς του, που μπορεί να αποδειχτεί πλήρως·
- 4) να διατάξει, επικουρικά και ως αποδεικτικό μέσο, την προσκόμιση των ανακοινώσεων κενών θέσεων βαθμού Α 5 στον επιστημονικό κλάδο που δημοσιεύθηκαν από την Επιτροπή μεταξύ 1974 και 1986 και στον διοικητικό κλάδο τουλάχιστον μεταξύ 15ης Οκτωβρίου 1983 και 26ης Μαΐου 1986·
- 5) να αναγνωρίσει την οφειλή τόκων επί των ποσών των χρηματικών οφειλών που θα διαπιστωθούν και να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Κατά την προφορική διαδικασία, ο ενάγων παραιτήθηκε από το αίτημα, που υπέβαλε με την αγωγή του, να προσμετρηθεί κατά τον υπολογισμό της αρχαιότητάς του, όσον αφορά τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα, η καθυστέρηση που εχώρησε στην επανένταξή του και ζήτησε περαιτέρω να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει συμβολική αποζημίωση για ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που θεωρεί ότι υπέστη λόγω της αβεβαιότητας στην οποία τελούσε έως την επανένταξή του, λόγω της συμπεριφοράς της Επιτροπής.

21 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να αναγνωρίσει — χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία — ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη στο σύνολό της·
- 2) επικουρικά, καθόσον αφορά την προηγούμενη περίπτωση, να απορρίψει τα επιχειρήματα και τα αιτήματα του ενάγοντος, να κρίνει δε την αγωγή αβάσιμη και να την απορρίψει κατ' ουσία·
- 3) επικουρικότερα, όσον αφορά την προαναφερθείσα περίπτωση, να κρίνει ότι η αποτίμηση της ζημίας που υπέστη ο ενάγων πρέπει να υπολογιστεί σύμφωνα και μέσα στα όρια που καθορίζει η Επιτροπή στο σημείο II, παράγραφος 25, του υπομνήματος αντικρούσεως·

- 4) να απορρίψει όλα τα αιτήματα περί αποδείξεως του ενάγοντος και, αντιθέτως, εφόσον κριθεί αναγκαίο, να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων που αναφέρονται στο σημείο II, παράγραφος 26, του υπομνήματος αντικρούσεως καθώς και στο σημείο D του υπομνήματος ανταπαντήσεως·
- 5) να απορρίψει κάθε αίτημα εκκαθαρίσεως τόκων επί των χρηματικών οφειλών που τυχόν διαπιστωθούν υπέρ του ενάγοντος ή να τους περιορίσει σ' αυτό που αναφέρεται στο σημείο II, παράγραφος 30, του υπομνήματος αντικρούσεως·
- 6) στην περίπτωση που δικαιωθεί η Επιτροπή, να καταδικάσει τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα και, στην αντίθετη περίπτωση, να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 22 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται κατά την έγγραφη διαδικασία, μέχρι ενάξεως της ισχύος του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 23 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά το μέτρο που το αίτημα του ενάγοντος αιτιολογείται με τη φερομένη ως καθυστερημένη επανένταξή του, το αίτημα αυτό δεν μπορεί να αφορά παρά μόνον την απόφαση της 26ης Μαΐου 1986, δεδομένου ότι το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του ενάγοντος της 14ης Οκτωβρίου 1986 είναι από την άποψη αυτή μόνον ένα απλό λογιστικό έγγραφο εκτελέσεως. Εφόσον η απόφαση της 26ης Μαΐου 1986 κατέστη απρόσβλητη ως προς τη νομιμότητά της, επειδή ο ενάγων δεν κίνησε εμπροθέσμως κατά της αποφάσεως αυτής την προηγούμενη διαδικασία της ενστάσεως, καθώς και επειδή συνήνεσε πλήρως και ανεπιφυλάκτως στην απόφαση αυτή εκδηλώνοντας τη συγκατάθεσή του στην επανένταξή του, ο ενάγων δεν μπορεί να προβάλλει πλέον παραδεκτώς το παράνομο της αποφάσεως αυτής προκειμένου να του καταβληθεί αποζημίωση, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1966, 59/65, Schreckenberg κατά Επιτροπής της ΕΚΑΕ, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 477, της 7ης Οκτωβρίου 1987, 401/85, Schina κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 3911, της 14ης Φεβρουαρίου 1989, 346/87, Bossi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 303· απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1991, T-27/90, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-35).

- 24 Κατά την Επιτροπή, το अपαράδεκτο της αγωγής προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι, ελλείψει προηγουμένης αποφάσεως, ρητής ή σιωπηρής, της Επιτροπής επί των αξιώσεων του ενάγοντος ως προς τη φερομένη καθυστέρηση της επανεντάξεώς του, η ενέργεια της 26ης Νοεμβρίου 1986 δεν συνιστά ένσταση, αλλά αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, σύμφωνα με τη θεωρία της μετατροπής των νομικών πράξεων προκειμένου να διατηρηθούν τα αποτελέσματά τους, θεωρία που έχει γίνει δεκτή από το Δικαστήριο στις αποφάσεις του που προβαίνουν στην ουσιαστική ερμηνεία και όχι στον τυπικό νομικό χαρακτηρισμό των ενεργειών των υπαλλήλων δυνάμει του άρθρου 90 του ΚΥΚ (αποφάσεις της 31ης Μαΐου 1988, 167/86, Rousseau κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1988, σ. 2705, της 14ης Ιουλίου 1988, 23/87 και 24/87, Aldinger και Virgili κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 4395). Κατά συνέπεια, κατά το μέτρο που μετά τη σιωπηρή απόφαση απορρίψεως της αιτήσεως του ενάγοντος της 26ης Νοεμβρίου 1986 δεν ασκήθηκε ένσταση εντός τριών μηνών, αλλά αγωγή που ασκήθηκε ευθέως ενώπιον του Δικαστηρίου στις 30 Ιουνίου 1987, από το γεγονός αυτό προέκυψε λόγος απαραιδέκτου που εξακολουθεί να υφίσταται.
- 25 Η Επιτροπή προσθέτει ότι εξάλλου ο ενάγων δεν αμφισβήτησε, με ένσταση, την απόφαση που του κοινοποιήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1987, η οποία περιείχε ρητή απόρριψη της αιτήσεώς του της 26ης Νοεμβρίου 1986. Η απόφαση αυτή, που καθόρισε τη θέση της Επιτροπής επί των αιτήσεων του ενάγοντος, κατέστη απρόσβλητη και κατά συνέπεια η παρούσα αγωγή είναι απαράδεκτη.
- 26 Βάσει αυτών των σκέψεων η Επιτροπή καταλήγει ότι, έστω και αν το άρθρο 90 του ΚΥΚ δεν καθορίζει προθεσμία υποβολής των αιτήσεων που υποβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις του, ο ενάγων, ο οποίος δεν τήρησε εμπρόθεσμα την προηγούμενη διοικητική διαδικασία του άρθρου 90 του ΚΥΚ, δεν μπορεί να προσφύγει παραδεκτώς εκ νέου στη διαδικασία αυτή, υποβάλλοντας διαδοχικά, στις 29 Σεπτεμβρίου 1989 αίτηση και στις 10 Απριλίου 1990 ένσταση για να επιτύχει νέα εξέταση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως και της διοικητικής αποφάσεως που αποτέλεσε το αντικείμενο της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1987. Κατά την Επιτροπή, η επανεξέταση αυτή θα ήταν δυνατή μόνον ενόψει νέων πραγματικών περιστατικών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1971, 17/71, Tontodonati κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1083, της 15ης Μαΐου 1985, 127/84, Esly κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 1437, της 8ης Μαρτίου 1988, 125/87, Brown κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1988, σ. 1619, σκέψη 13, της 14ης Ιουνίου 1988, 161/87, Muysers και Tülp κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1988, σ. 3037), τα οποία ελλείπουν εν προκειμένω. Κατά συνέπεια, η αγωγή πρέπει να κριθεί απαραιδέκτη στο σύνολό της.

- 27 Ο ενάγων παρατηρεί ότι η απόφαση της 26ης Μαΐου 1986 δεν περιείχε ένδειξη για το κλιμάκιο και την αρχαιότητα που του αναγνωρίστηκαν κατά την επανένταξή του και ότι τα στοιχεία αυτά δεν εμφανίστηκαν παρά μόνο στο εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του της 14ης Οκτωβρίου 1986, έτσι ώστε το σημείωμα αυτό, που του επέτρεψε να διαπιστώσει τη ζημία που υφίστατο με την κατάταξή του, αποτέλεσε τη μοναδική απόφαση επί του σημείου αυτού. Κατά συνέπεια, η ένστασή του της 26ης Νοεμβρίου 1986, αντίθετα απ' ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, συγκεντρώνει όλες τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως ένσταση, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 27ης Ιουνίου 1989, στο πλαίσιο εξετάσεως του ακυρωτικού του αιτήματος. Επομένως, στο μέτρο που η προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου απέρριψε το περί αποζημιώσεως αίτημά του με το σκεπτικό ότι της ενστάσεώς του της 26ης Νοεμβρίου 1986 δεν είχε προηγηθεί αίτηση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ενομομοποιείτο να υποβάλει, χωρίς χρονικό περιορισμό, τέτοια αίτηση και ένσταση κατά της απορρίψεώς της. Εφόσον επομένως τηρήθηκε η προηγούμενη διοικητική διαδικασία του άρθρου 91 του ΚΥΚ, ο ενάγων θεωρεί ότι παραδεκτώς ασκεί την αγωγή του.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 28 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα απόφασή του της 27ης Ιουνίου 1989, διαπίστωσε ότι η Επιτροπή δεν πληροφορήθηκε ότι ο ενάγων θεωρούσε ότι επανεντάχθηκε καθυστερημένα παρά μόνο με την ένσταση που υπέβαλε ο τελευταίος στις 26 Νοεμβρίου 1986 (σκέψη 24). Επομένως, το Δικαστήριο απέρριψε τα αιτήματα του ενάγοντος για αποκατάσταση σταδιοδρομίας και για αποζημίωση ως απαράδεκτα, για τον λόγο και μόνον ότι της ενστάσεώς του της 26ης Νοεμβρίου 1986 δεν είχε προηγηθεί αίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, επιδιώκουσα να εκδοθεί προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής επί των αξιώσεών του.
- 29 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει εξάλλου ότι το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ δεν υποβάλλει σε καμία προθεσμία τις αιτήσεις των υπαλλήλων που υποβάλλονται κατ' εφαρμογήν του.
- 30 Από αυτό προκύπτει ότι η αίτηση που υπέβαλε ο ενάγων στην Επιτροπή στις 29 Σεπτεμβρίου 1989, καθώς και η ένστασή του της 10ης Απριλίου 1990, κατά της σιωπηρής απορρίψεως της αιτήσεως αυτής, υποβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφοι 1 και 2, του ΚΥΚ και ότι η επακολοθησασα αγωγή

του ενώπιον του Πρωτοδικείου ασκήθηκε, κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 91 του ΚΥΚ, οπότε, αντίθετα απ' ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, η αγωγή αυτή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

- 31 Πρέπει να προστεθεί ότι το παραδεκτό της αγωγής δεν μπορεί να επηρεαστεί από το γεγονός ότι ο ενάγων δεν αμφισβήτησε, μέσω ενστάσεως ασκηθείσας εντός της προθεσμίας που προβλέπει ο ΚΥΚ, την απόφαση που του κοινοποίησε η Επιτροπή στις 30 Σεπτεμβρίου 1987, η οποία περιείχε ρητή απόρριψη της ενστάσεώς του της 26ης Νοεμβρίου 1986. Πράγματι, αφενός μεν, το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα απόφασή του της 27ης Ιουνίου 1989, χαρακτήρισε σαφώς ως ένσταση την ενέργεια του ενάγοντος της 26ης Νοεμβρίου 1986, οπότε κατά της απορρίψεώς της, που προέκυψε σιωπηρά με την παρέλευση της προθεσμίας που προβλέπει ο ΚΥΚ, δεν μπορούσε πλέον να ασκηθεί παρά ένδικο βοήθημα, σύμφωνα με το άρθρο 91 του ΚΥΚ. Αφετέρου δε, η απόφαση που κοινοποιήθηκε στον ενάγοντα στις 30 Σεπτεμβρίου 1987 εκδόθηκε ρητά σε απάντηση της ενστάσεως της 26ης Νοεμβρίου 1986 και ήταν μια απόφαση απλώς και μόνον βεβαιωτική, που εκδόθηκε εκτός των προθεσμιών που προβλέπονται τόσο στο άρθρο 90, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 221, σκέψη 9), όσο και στο άρθρο 91, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, δεύτερη περίοδος, του ΚΥΚ, της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως που είχε ήδη αντιταχθεί στην ένσταση του ενάγοντος. Η σιωπηρή αυτή απόρριψη αποτέλεσε ήδη το αντικείμενο της προσφυγής που άσκησε ο ενάγων, στις 30 Ιουνίου 1987, ενώπιον του Δικαστηρίου, όταν του κοινοποιήθηκε, στις 30 Σεπτεμβρίου 1987, η βεβαιωτική απόφαση που επικαλείται η Επιτροπή. Από αυτό προκύπτει ότι η απόφαση αυτή δεν εισήγαγε στη νομική κατάσταση του ενάγοντος κάποιο νέο στοιχείο, που να μην έχει υποβληθεί στην έρευνα του Δικαστηρίου και που να μην έχει κριθεί με την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση αυτή στις 27 Ιουνίου 1989, απόφαση μετά την οποία ο ενάγων άσκησε, αφού ακολούθησε τη διαδικασία που προβλέπουν τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ, την παρούσα αγωγή.

Επί της ουσίας

Επί της καθυστέρησης της επανεντάξεως του ενάγοντος

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 32 Ο ενάγων υποστηρίζει ότι, επανεντάσσοντάς τον καθυστερημένα, η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ και ότι με τον τρόπο αυτό υπέπεσε σε πταίσμα που του προξένησε ζημία.

- 33 Ο ενάγων υποστηρίζει ότι η υποχρέωση επανεντάξεως ενός υπαλλήλου, την οποία θεσπίζει το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, επέβαλλε στην Επιτροπή να επιδειξει όλη την απαιτούμενη προς τον σκοπό αυτό επιμέλεια, κατά το μέτρο που διαθέτει προς τούτο το σύνολο των στοιχείων τα οποία αφορούν τις δυνατότητες επανεντάξεως ενός υπαλλήλου, ο οποίος δεν διαθέτει παρά μόνο την ευχέρεια να αποποιηθεί την πρώτη θέση που του προσφέρεται σχετικά.
- 34 Ο ενάγων εκθέτει, πρώτον, ότι η διοίκηση ουδέποτε του κοινοποίησε τις ανακοινώσεις κενών θέσεων που θα μπορούσε να διεκδικήσει, παρά τις σχετικές αιτήσεις που είχε υποβάλει στις 30 Σεπτεμβρίου 1976, στις 24 Σεπτεμβρίου 1983, στις 7 Ιανουαρίου 1984 και στις 15 Ιουλίου 1985, και παρά το τυποποιημένο έγγραφο του Μαρτίου του 1981, του προϊσταμένου του τμήματος «διοίκηση και προσωπικό» του Κέντρου της Ispra, στο οποίο αναφερόταν ότι οι υπάλληλοι που τελούσαν σε εκκρεμότητα επανεντάξεως λάμβαναν συστηματικά τις δημοσιευόμενες ανακοινώσεις κενών θέσεων, για να μπορέσουν να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους. Δεύτερον, ο ενάγων εκθέτει ότι οι αιτήσεις επανεντάξεώς του είτε δεν έτυχαν απαντήσεως, όπως η αίτηση της 30ής Σεπτεμβρίου 1976, είτε έτυχαν καθυστερημένα αρνητικής απαντήσεως, όπως η αίτηση της 15ης Μαρτίου 1974, στην οποία η διοίκηση απάντησε με έγγραφο μόλις στις 19 Μαρτίου 1981. Τέλος, σε ορισμένες από τις αιτήσεις του δόθηκαν παρελκυστικές απαντήσεις, όπως στην αίτηση της 24ης Σεπτεμβρίου 1983 με την οποία ζητούσε να του κοινοποιηθούν οι ανακοινώσεις κενών θέσεων που μπορούσαν να τον ενδιαφέρουν και στην οποία η Επιτροπή απάντησε στις 10 Οκτωβρίου 1983 προσκαλώντας τον να εξειδικεύσει αν επιθυμούσε να του κοινοποιηθούν ανακοινώσεις κενών θέσεων. Επίσης, στην από 7 Ιανουαρίου 1984 αίτησή του περί επανεντάξεως, με την οποία επισήμαινε, προσκαλώντας τη διοίκηση να του κοινοποιεί τις ανακοινώσεις κενών θέσεων που μπορούσαν να τον ενδιαφέρουν, ότι έπρεπε επειγόντως να αναλάβει αμειβόμενη δραστηριότητα, έλαβε ως απάντηση έγγραφο της 25ης Μαΐου 1984, με το οποίο η διοίκηση τον ρωτούσε αν ενδιαφερόταν ακόμα για την επανένταξή του και αν ελάμβανε τακτικά τις ανακοινώσεις κενών θέσεων που ζητούσε.
- 35 Ως προς τη δυνατότητα που είχε η εναγομένη να τον επανεντάξει πριν από τις 26 Μαΐου 1986, ο ενάγων υποστηρίζει, ενόψει των 327 ανακοινώσεων κενών θέσεων του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου που προσκόμισε η Επιτροπή, ότι, λαμβανομένης υπόψη της εμπειρίας του και των καθηκόντων που ασκούσε πριν από την αποχώρησή του με άδεια, ήταν απολύτως κατάλληλος να επανενταχθεί, ειδικότερα σε τρεις θέσεις του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου της Επιτροπής.

- 36 Υπό το πρίσμα αυτό, ο ενάγων αναφέρει, πρώτον, τη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85, που καθόριζε ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων την 26η Ιουλίου 1985, τα καθήκοντα της οποίας, στο πλαίσιο των γενικών υπηρεσιών του Κέντρου της Ispra, αφορούσαν την οργάνωση των τακτικών και εκτάκτων συντηρήσεων των ακινήτων και των τεχνολογικών εγκαταστάσεων παραγωγής και διανομής ρευστών (όπως θέρμανση, κλιματισμός, νερό, αποχέτευση και επεξεργασία αποβλήτων, συμβατικών και αμιφιβόλων, συμπιεσμένος αέρας, αερίοφως, κ.λπ.), την εκτίμηση του κόστους των εν λόγω ενεργειών, την εκπόνηση προγραμμαμάτων προβλέψεως συντηρήσεως και την κατάρτιση συγγραφών υποχρεώσεων σχετικά με ανατιθέμενες σε τρίτους εργασίες.
- 37 Ο ενάγων αναφέρει, δεύτερον, επικαλούμενος την εμπειρία σε θέματα συμβάσεων που είχε αποκτήσει κατά την άσκηση των καθηκόντων του πριν από την άδειά του, τη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1561/85, που όριζε ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων την 22α Νοεμβρίου 1985, τα καθήκοντα της οποίας συνίσταντο στην επικουρία του υπευθύνου της διαχειρίσεως του προγράμματος R και D, μη ατομική ενέργεια, ειδικότερα στον τομέα των στερεών καυσίμων. Στο πλαίσιο αυτών των καθηκόντων, ο οικείος υπάλληλος θα επιφορτιζόταν να παρακολουθεί την εκτέλεση των συμβάσεων και να εξασφαλίζει τη διαχείρισή τους, σε συνεργασία με την υπηρεσία «συμβάσεις», να συντάσσει τεχνικές και διοικητικές εκθέσεις, να παρέχει οδηγίες στους συμβαλλομένους όσον αφορά το περιεχόμενο των τελικών εκθέσεων και να παρακολουθεί τη διαχείριση του προϋπολογισμού του υποπρογράμματος.
- 38 Τέλος, επικαλούμενος την προηγούμενη εμπειρία του σε θέματα συμβάσεων καθώς και την εκπαίδευσή του και την εμπειρία του σε θέματα ελέγχου καυσίμων υλών και κινητήρων, ο ενάγων υποστηρίζει ότι μπορούσε να είχε επανενταχθεί στη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1571/85, που όριζε ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων τη 10η Ιανουαρίου 1986, τα καθήκοντα της οποίας συνίσταντο στην επικουρία του υπευθύνου του υποπρογράμματος R και D «βελτιστοποίηση της παραγωγής και χρησιμοποίησεως των υδρογονανθράκων» και, μεταξύ άλλων, στην ανάλυση των προτάσεων έρευνας, στη διαπραγμάτευση των τεχνικών προγραμμάτων των συμβάσεων, στον έλεγχο της εκτελέσεως των συμβάσεων, στη σύνταξη τεχνικών και διοικητικών εκθέσεων και στην παροχή οδηγιών στους συμβαλλομένους ως προς το περιεχόμενο των τελικών εκθέσεων.
- 39 Εξάλλου, καθόσον αφορά θέσεις του διοικητικού κλάδου, ο ενάγων υποστηρίζει ότι μπορούσε να είχε ενσωματωθεί σε μια από αυτές, δεδομένου ότι η αλληλοδιείσδυση μεταξύ του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου και του

διοικητικού κλάδου είναι δυνατή κατά τον ΚΥΚ και συνιστά, σε πολλές περιπτώσεις, πρακτική της Επιτροπής και ότι είχε εκφράσει τη σχετική επιθυμία του στις υπηρεσίες της Επιτροπής τουλάχιστον από τις 15 Οκτωβρίου 1983.

40 Ο ενάγων υποστηρίζει έτσι ότι μπορούσε να είχε επανενταχθεί στη θέση του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκε στις 3 Οκτωβρίου 1977, εντός του Κέντρου της Ispra, με την ανακοίνωση κενής θέσεως 393, που ανέφερε ρητά ότι οι υπάλληλοι του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου μπορούσαν να υποβάλουν την υποψηφιότητά τους. Υπογραμμίζει ότι τα καθήκοντα που υπάγονταν στη θέση αυτή, στην οποία διορίστηκε τελικά ένας υπάλληλος του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου, ήταν η διεύθυνση της υπηρεσίας παρακολούθησης παραγγελιών του τμήματος «χρηματοοικονομικά και συμβάσεις», οι κύριες δραστηριότητες της οποίας ήταν η ανάληψη των υποχρεώσεων και η έκδοση των ενταλμάτων πληρωμής, τόσο όσον αφορά τις παραγγελίες όσο και τις αγορές, και η διαχείριση των συμβάσεων τρίτων. Μη επανεντάσσοντάς τον στη θέση αυτή, που απαιτούσε ικανότητες σε θέματα συμβάσεων, η εναγομένη δεν έλαβε υπόψη της τα προσόντα που αυτός είχε αποκτήσει στο πλαίσιο των καθηκόντων του προϊσταμένου της υπηρεσίας εφοδιασμού και προμηθειών τα οποία ασκούσε κατά την αποχώρησή του με άδεια, καθώς και τη γενικότερη ικανότητά του να ασκεί διοικητικά καθήκοντα. Ο ενάγων επικαλείται σχετικά τα καθήκοντα διοικητικής φύσεως που περιλαμβάνονται στη θέση στην οποία επανεντάχθηκε στο τμήμα «υποδομή» του Κέντρου της Ispra, στο πλαίσιο της οποίας είχε την ευθύνη των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και μεταφορών, προσθέτει δε ότι, μετά την επανένταξή του, τοποθετήθηκε, με απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1986, στις διοικητικές υπηρεσίες για να εκπληρώνει καθήκοντα συμβούλου και βοηθού του διευθυντή του Κέντρου της Ispra σε θέματα συμβάσεων.

41 Όσον αφορά πάντα τις θέσεις του διοικητικού κλάδου, ο ενάγων, ενόψει των 66 ανακοινώσεων κενών θέσεων που προσκόμισε η Επιτροπή, υποστηρίζει ότι μπορούσε επίσης να είχε επανενταχθεί στη θέση του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/355/85, η οποία όρισε ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων την 27η Μαρτίου 1985. Η θέση αυτή, η οποία υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικήσεως (ΓΔ ΙΧ), αφορούσε τα καθήκοντα επικουρικής προϊσταμένου τμήματος, στην προπαρασκευή και στην παρακολούθηση όλων των καθηκόντων που ανατίθενται στη διοικητική μονάδα που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση, την παρακολούθηση και τη συντήρηση ακινήτων και την παρακολούθηση των συμβάσεων που τα αφορούν, με τη διαχείριση ορισμένων πιστώσεων καθώς και του υλικού και του χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων και όλων των δραστηριοτήτων που εξασφαλίζουν την τεχνική και διοικητική υποστήριξη των υπηρεσιών της Επιτροπής που είναι εγκατεστημένες στο Λουξεμβούργο.

- 42 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επανένταξη του ενάγοντος πριν από τις 26 Μαΐου 1986 ήταν αντικειμενικά αδύνατη, λόγω ελλείψεως κενών θέσεων που να αντιστοιχούν στις ικανότητές του. Εξηγεί ότι τα προσόντα του ενάγοντος είναι ιδιάζοντα κατά το ότι, ενώ έχει τεχνική και επιστημονική βασική μόρφωση καθώς και δίπλωμα μηχανικού κατασκευής αυτοκινήτων, που δεν είναι όμως πανεπιστημιακού επιπέδου, έχει αποκτήσει εμπορική εμπειρία. Υπενθυμίζει συναφώς ότι πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία της Ευρατόμ ο ενάγων άσκησε εμπορικές δραστηριότητες, ασχοληθείς με θέματα εφοδιασμού, πωλήσεως και προωθήσεως πωλήσεων στον τομέα των βιομηχανικών κινητήρων και της αυτοκινητοβιομηχανίας, και ότι μετά την πρόσληψή του από την Ευρατόμ, στο πλαίσιο του Κέντρου της Ispra, είχε την ευθύνη να προβαίνει στις αναγκαίες αγορές για τη βασική έρευνα, που συνεπαγόταν σημαντική ανάμιξη στον πυρηνικό τομέα, πράγμα που απαιτούσε ικανότητες εκτίμησης όσον αφορά τις ποιότητες όχι οποιουδήποτε υλικού, αλλά ενός τελειοποιημένου επιστημονικού υλικού. Η εν λόγω φύση των ικανοτήτων του ενάγοντος είχε, κατά την Επιτροπή, ως συνέπεια ότι αυτές δεν ανταποκρίνονταν πλήρως ούτε στον επιστημονικό τομέα ούτε στον διοικητικό τομέα, πράγμα που καθιστούσε δυσχερή την επανένταξή του.
- 43 Όσον αφορά τις θέσεις του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, μολονότι η επανένταξη του ενάγοντος έπρεπε να γίνει, εν πάση περιπτώσει, σε θέση αυτού του κλάδου, λόγω της βασικής του μορφώσεως και της αρχικής της προσλήψεως, τα ιδιάζοντα προσόντα του και το γεγονός ότι δεν διέθετε πτυχίο μηχανικού πανεπιστημιακού επιπέδου καθιστούσαν αναγκαία τη σημείο προς σημείο εκτίμηση των ικανοτήτων του σε σχέση με όλες τις κενές θέσεις, που καθίσταντο έτσι ολιγάριθμες αν μη ανύπαρκτες.
- 44 Όσον αφορά τη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, επειδή επρόκειτο για καθήκοντα διαχειρίσεως, συντηρήσεως ακινήτων και εγκαταστάσεων, ιδίως όσον αφορά τις εγκαταστάσεις παραγωγής και επεξεργασίας ρευστών, δηλαδή για πολύ εξειδικευμένη εργασία που απαιτεί προσόντα «δόκτορα μηχανικού βιομηχανίας ή ισοτίμου τίτλου, ή ισοδύναμης επαγγελματικής εμπειρίας», η θέση αυτή απαιτούσε μόρφωση τελείως διαφορετική από εκείνη που μπορούσε να επικαλεστεί ο ενάγων, ο οποίος δεν είχε «καμία εμπειρία σε θέματα εμπορικά, δυνάμενος να αποκληθεί (...) τεχνικο-εμπορικός μηχανικός».

- 45 Όσον αφορά τη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1561/85, η Επιτροπή εκθέτει ότι επρόκειτο για τον έλεγχο της εκτέλεσης και της διαχείρισης των συμβάσεων έρευνας στον τομέα της μη ατομικής ενεργείας, δηλαδή των ανακτησίμων, ανακυκλωσίμων ενεργειών. Η θέση αυτή απαιτούσε επιστημονικές γνώσεις, πιστοποιούμενες με δίπλωμα ή εμπειρία ισότιμου επιπέδου, καθώς και εμπειριστατωμένες γνώσεις στον τομέα των αναγεννητικών ενεργειών, που να επιτρέπουν την εκτίμηση και τη διαχείριση των σχεδίων που έχουν ανατεθεί σε ιδιωτικές ή δημόσιες επιχειρήσεις, μέσω συμβάσεων έρευνας χρηματοδοτούμενων από την Επιτροπή κατά 50 %. Τα καθήκοντα αυτά δεν αντιστοιχούσαν επομένως στις ικανότητες του ενάγοντος, ο οποίος είχε ασκήσει τα καθήκοντά του σε πεδίο τελείως διαφορετικό.
- 46 Όσον αφορά τη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1571/85, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, επειδή επρόκειτο για καθήκοντα επικουρίας του υπευθύνου του υποπρογράμματος έρευνας και αναπτύξεως, «βελτιστοποίηση της παραγωγής και της χρησιμοποίησης των υδρογονανθράκων», στους ειδικούς τομείς των συνθετικών καυσίμων, κινητήρων και καυσίμων, η θέση αυτή προϋπέθετε «κατάλληλη γνώση πανεπιστημιακού επιπέδου στον τομέα των υγρών καυσίμων και εμπειρία στον βιομηχανικό τομέα», δηλαδή προσόντα που δεν αντιστοιχούσαν «απολύτως» στα επαγγελματικά προσόντα του ενάγοντος.
- 47 Όσον αφορά τις θέσεις του διοικητικού κλάδου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο ενάγων δεν μπορούσε να επανενταχθεί σε θέση αυτού του κλάδου, διότι το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ δεν επιβάλλει στη διοίκηση τη νομική υποχρέωση επανεντάξεως υπαλλήλου σε θέση κενή παρά μόνον όταν πρόκειται για θέση που υπάγεται στον κλάδο στον οποίο αυτός ανήκει. Θεωρεί ότι η διοίκηση διαθέτει διακριτική εξουσία για να επανεντάξει έναν υπάλληλο του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου σε θέση του διοικητικού κλάδου, χωρίς όμως να υποχρεούται ούτε να του προσφέρει κατά προτεραιότητα τέτοια θέση ούτε να προβεί, προς τον σκοπό αυτό, σε έρευνα των κενών θέσεων στον διοικητικό κλάδο, έρευνα η οποία για τους λόγους αυτούς δεν έγινε στην περίπτωση του ενάγοντος.
- 48 Όσον αφορά ειδικότερα τη θέση του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977, η Επιτροπή υποστηρίζει περαιτέρω ότι η υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ αφορά μόνον τις ανακοινώσεις κενών θέσεων κατά την έννοια του άρθρου 4, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, χωρίς να εκτείνεται

στις ανακοινώσεις «εσωτερικής μεταθέσεως» όπως ήταν η εν λόγω ανακοίνωση. Θεωρεί ότι τέτοιες ανακοινώσεις «εσωτερικής μεταθέσεως» δεν αφορούν τους υπαλλήλους των οποίων εκκρεμεί η επανένταξη, οι οποίοι απώλεσαν τη θέση τους, αλλά μόνον τους υπαλλήλους που μπορούν να μεταταχθούν, μαζί με τη θέση τους, σε καθήκοντα ανάλογα κατά τα ουσιώδη τους στοιχεία με εκείνα που εκπληρούσαν μέχρι τότε.

- 49 Όσον αφορά τέλος τη θέση του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/355/85, η Επιτροπή, μολονότι δέχεται ότι ο ενάγων κατέχε στην υπηρεσία «αγορές» του Κέντρου της Ισπρία θέση διοικητικής φύσεως «υπό την ευρεία έννοια» του όρου, υποστηρίζει ότι η βασική του μόρφωση και το γεγονός ότι ο ενάγων ανήκε στον επιστημονικό και τεχνικό κλάδο τον προόριζαν να επανενταχθεί σ' αυτόν και μόνον τον κλάδο, διότι δεν ήταν ειδικά προετοιμασμένος για να καταλάβει θέση του διοικητικού κλάδου. Η Επιτροπή θεωρεί έτσι ότι ο ενάγων δεν είχε τα κατάλληλα προσόντα για τη θέση αυτή, η οποία απαιτούσε «ειδική εμπειρία στους τομείς ακινήτων (...), της διαχειρίσεως ακινήτων και σ' ό,τι αφορά τη διοικητική και τεχνική υποστήριξη των υπηρεσιών της Επιτροπής που είναι εγκατεστημένες στο Λουξεμβούργο».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ επιβάλλουν στα κοινοτικά όργανα την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την επανένταξη του υπαλλήλου του οποίου έληξε η άδεια για προσωpicούς λόγους, τούτο δε ήδη με την πρώτη χηρεία θέσεως της κατηγορίας του ή του κλάδου του που να αντιστοιχεί στον βαθμό του, με την προϋπόθεση ότι αυτός κατέχει τις απαιτούμενες για τη θέση αυτή ικανότητες. Επομένως, πέραν της κενής θέσεως και της συνδρομής στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου των απαιτούμενων ικανοτήτων, η επανένταξη δεν εξαρτάται από καμία πρόσθετη προϋπόθεση, όπως είναι η εκδήλωση ενδιαφέροντος από τον οικείο υπάλληλο ή το γεγονός ότι ασκεί ή μη επαγγελματική δραστηριότητα κατά την άδειά του. Κατά συνέπεια, η εξουσία εκτιμήσεως των οικείων αρχών σε θέματα επανεντάξεως αφορά μόνον αυτές καθαυτές τις ικανότητες καθαυτές του υπαλλήλου που έχει δικαίωμα επανεντάξεως, οι οποίες πρέπει να εκτιμώνται ενόψει των θέσεων που μπορεί να καταλάβει, χωρίς να εκτείνεται στη σκοπιμότητα της επανεντάξεώς του ούτε στη σκοπιμότητα εξετάσεως των ικανοτήτων του, στην οποία οφείλει σε κάθε περίπτωση η διοικητική αρχή να προβεί προς το συμφέρον της υπηρεσίας (απόφαση της 1ης Ιουλίου 1976, 58/75, Sergy κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1976, σ. 419, σκέψη 13).

- 51 Η υποχρέωση διεξαγωγής εμπεριστατωμένου ελέγχου για να διαπιστωθεί ότι ένας υπάλληλος που έχει δικαίωμα επανεντάξεως διαθέτει τις ικανότητες που απαιτούνται για μια κενή θέση, την οποία συνεπάγονται οι διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, προκύπτει επίσης από την εσωτερική απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 1970, που δημοσιεύθηκε στο τεύχος 103 του «ταχυδρόμου του προσωπικού» και αφορούσε την άδεια για προσωπικούς λόγους. Η απόφαση αυτή υποχρεώνει τη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικήσεως του οργάνου αυτού να προτείνει στους οικείους υπαλλήλους, «σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 40, στοιχείο δ', του ΚΥΚ», την ανάληψη υπηρεσίας σε θέση κενή στη γενική τους διεύθυνση ή στην αρχική τους υπηρεσία, έστω και αν κινήθηκε η διαδικασία πληρώσεως των θέσεων αυτών, ελλείψει δε θέσεως σ' αυτή τη γενική διεύθυνση ή στην αρχική υπηρεσία, να υποβάλλει το θέμα σε επιτροπή επανεντάξεως συγκείμενη από τρεις ανώτερους υπαλλήλους, οριζόμενους ad hoc για κάθε ερευνητέο φάκελο και επιφορτιζόμενους με τον καθορισμό της θέσεως που θα προταθεί στον οικείο υπάλληλο. Οι διαδικαστικές αυτές υποχρεώσεις επαναλήφθηκαν στην απόφαση που αντικατέστησε την προπαρατεθείσα απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 1970, η οποία δημοσιεύθηκε στο τεύχος 569 των «διοικητικών πληροφοριών» της 5ης Σεπτεμβρίου 1988, και προβλέπει ότι για την επανένταξη «η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοικήσεως προβαίνει στην έρευνα όλων των κενών θέσεων και των προσόντων των υπαλλήλων» που τελούν υπό επανένταξη. Η ίδια αυτή απόφαση υποχρεώνει περαιτέρω τη διοίκηση να σταματά τις διαδικασίες πληρώσεως κάθε θέσεως που «φαίνεται να αντιστοιχεί» στα προσόντα υπαλλήλου του οποίου η άδεια λήγει σε έξι τουλάχιστον εβδομάδες ή του οποίου η άδεια έληξε, για να καθίσταται δυνατή η κατά προτεραιότητα εφαρμογή της διαδικασίας επανεντάξεως.
- 52 Η διαδικασία εξακριβώσεως των ικανοτήτων των υπαλλήλων των οποίων εκκρεμεί η επανένταξη, την οποία οφείλουν να εφαρμόσουν οι αρχές των κοινοτικών οργάνων υπό τον έλεγχο του κοινοτικού δικαστή, πρέπει επομένως να είναι πραγματική και να διεξάγεται κατά τρόπο που να μπορούν τα οικεία κοινοτικά όργανα να αποδεικνύουν ότι τηρήθηκε. Άλλως, ούτε οι υπάλληλοι υποψήφιοι επανεντάξεως, οι οποίοι, εξάλλου, πλην των περιπτώσεων που τους προτείνεται μια θέση, δεν είναι κανονικά ενήμεροι των κενών θέσεων του κοινοτικού τους οργάνου, ούτε ο δικαστής θα ήσαν σε θέση να ελέγξουν αν τηρήθηκαν οι υποχρεώσεις που επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ.
- 53 Συναφώς, ναι μεν δεν μπορεί να απαιτηθεί από τις αρμόδιες αρχές να αποδεικνύουν ότι προέβησαν στην έρευνα των ικανοτήτων ενός υπαλλήλου που τελεί υπό επανένταξη όταν υφίσταται πρόδηλη διαφορά μεταξύ, αφενός μεν, των ικανοτήτων του τελευταίου αυτού, αφετέρου δε, των ικανοτήτων που

απαιτούνται για την κατάληψη συγκεκριμένης κενής θέσεως, η απόδειξη όμως αυτή πρέπει πάντως να προσκομίζεται σ' όλες τις περιπτώσεις όπου η έλλειψη τέτοιας πρόδηλης διαφοράς καθιστά αναγκαίο τον πλήρη έλεγχο των ικανοτήτων του ενδιαφερομένου σε σχέση με την κενή θέση.

54 Κατόπιν προσκλήσεως του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή προσκόμισε τον ατομικό φάκελο του ενάγοντος (αριθ. 21756) ο οποίος, στο παράρτημα Α, τεύχος 1, περιέχει δελτίο που καταρτίστηκε στο όνομά του και φέρει την επιγραφή «Πίνακας των υπαλλήλων του Κέντρου που τελούν σε άδεια για προσωπικούς λόγους». Στο δελτίο αυτό αναγράφονται, μεταξύ άλλων, οι ημερομηνίες των τριών αιτήσεων επανεντάξεως του ενάγοντος (της 15ης Μαρτίου 1974, της 30ής Σεπτεμβρίου 1976 και της 24ης Σεπτεμβρίου 1983), καθώς και τα καθήκοντα που μπορούσαν να του προταθούν κατά προτεραιότητα, τα οποία συνίσταντο σε «καθήκοντα αγοράς και πωλήσεως» και σε «καθήκοντα μανάτζερ». Στο ίδιο αυτό δελτίο μνημονεύονται οι ανακοινώσεις κενών θέσεων του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου COM/R/567/80, COM/R/515/81, COM/R/523/81, COM/R/529-530/81, COM/R/531-532/81, COM/R/544/81, COM/R/545/81, COM/R/538-539/83, COM/R/508/84, COM/R/517/84, οι οποίες, σύμφωνα με ένδειξη που περιέχει αυτό το δελτίο, ήταν οι «κενές θέσεις για τις οποίες ερευνήθηκαν οι ικανότητες του υπαλλήλου (χωρίς πρόταση επανεντάξεως)». Τέλος, στο ίδιο αυτό τεύχος του φακέλου του ενάγοντος περιλαμβάνεται σημείωμα, με ημερομηνία 22 Μαΐου 1984 [XII-B-5(D)-84-12.505], επί του οποίου έχουν καταχωρισθεί τα αρνητικά συμπεράσματα στα οποία κατέληξε ο έλεγχος των ικανοτήτων του ενάγοντος και τεσσάρων άλλων υπαλλήλων που τελούσαν υπό επανένταξη σε σχέση με τη θέση που αναφερόνταν σε μία από τις προαναφερθείσες ανακοινώσεις κενών θέσεων, δηλαδή στην ανακοίνωση COM/R/517/84 (και COM/R/520/84). Το σημείωμα αναφέρει ότι η θέση αυτή αφορούσε καθήκοντα που εκτελούνται στο πλαίσιο του προγράμματος FAST και καταλήγει στο ότι «είναι σαφές ότι ο Giordani, του οποίου τα πρώτα καθήκοντα στο Κέντρο ήταν του προϊστάμενου της υπηρεσίας "εφοδιασμού", δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του FAST».

55 Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής έκριναν έτσι αναγκαία την έρευνα των ικανοτήτων του ενάγοντος σε σχέση με τις ικανότητες που απαιτούνταν για θέσεις όπως αυτές που αναφέρονται στα προαναφερθέντα σημείωμα και δελτίο, παρά την αδιαμφισβήτητη διαφορά μεταξύ των εν λόγω ικανοτήτων και απαιτήσεων. Οι υπηρεσίες αυτές έπρεπε επομένως, κατά μείζονα λόγο, να φροντίσουν ώστε να καταχωρισθούν στον φάκελο του ενάγοντος τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η έρευνα των ικανοτήτων του σε σχέση με τις απαιτήσεις που αφορούν τις θέσεις οι οποίες φαινόταν να αντιστοιχούν προδήλως ή τουλάχιστον περισσότερο με τις ικανότητές του και να παρατεθεί επομένως η αιτιολογία της αρνήσεως επανεντάξεώς του σε μία από τις θέσεις αυτές.

Η παράλειψη αυτή αφορά, κυρίως, τις θέσεις που υπέδειξε ο ενάγων, που αποτέλεσαν αντικείμενο των ανακοινώσεων κενής θέσεως COM/R/1523/85, COM/R/1561/85 και COM/R/1571/85. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι οι ικανότητες του ενάγοντος αποτέλεσαν αντικείμενο ελέγχου σε σχέση με όλες τις θέσεις του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου που κηρύχθηκαν κενές μεταξύ 1974 και 1986. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο αφού κατά τη συνεδρίαση ο ενάγων επισήμανε την ύπαρξη ανακοινώσεων κενών θέσεων του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου τις οποίες η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει ενώπιον του Πρωτοδικείου.

- 56 Ελλείψει οποιασδήποτε αποδείξεως, ούτε καν ενδείξεως, συστηματικού ελέγχου των ικανοτήτων του ενάγοντος σε σχέση με κάθε θέση στην οποία θα μπορούσε να επανεπαιχθεί πριν από τις 26 Μαΐου 1986, η εναγομένη δεν απέδειξε επομένως επαρκώς κατά νόμον ότι τήρησε τη διαδικασία ελέγχου των ικανοτήτων των υπαλλήλων που τελούσαν υπό επανένταξη, οι αρχές της οποίας καθορίζονται στο άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ και της οποίας ορισμένες λεπτομέρειες καθορίστηκαν με την εσωτερική απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 1970, που ίσχυε κατά την επίδικη περίοδο.
- 57 Η παράλειψη αυτή της Επιτροπής, η οποία προκύπτει από συμπεριφορά που δεν είναι σύννομη από την άποψη του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, αποτελεί υπηρεσιακό πταίσμα που μπορεί να θεμελιώσει την ευθύνη της έναντι του ενάγοντος, κατά το μέτρο που εμπόδισε την επανένταξή του πριν από τις 26 Μαΐου 1986. Η ύπαρξη της ζημίας, που καθιστά παραδεκτό το αίτημα του ενάγοντος για αποκατάστασή της (προπαρατεθείσα απόφαση Sergy κατά Επιτροπής· απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1983, 785/79, Pizzio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1343), προκύπτει στην περίπτωση αυτή από την απώλεια των μισθών του ως υπαλλήλου κατά την περίοδο που εκτείνεται μεταξύ της ημερομηνίας της πραγματικής του επανεντάξεως και της προγενέστερης ημερομηνίας κατά την οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να είχε επανεπαιχθεί.
- 58 Πρέπει, κατά συνέπεια, να ερευνηθεί αν ο ενάγων μπορούσε να επανεπαιχθεί πριν από τις 26 Μαΐου 1986, βάσει, αφενός μεν, των ικανοτήτων του όπως προκύπτουν από τον φάκελο, αφετέρου δε, των χαρακτηριστικών των θέσεων στις οποίες υποστηρίζει ότι είχε δικαίωμα να επανεπαιχθεί.
- 59 Όσον αφορά τις θέσεις του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου, στις οποίες ο ενάγων είχε αδιαμφισβητήτως δικαίωμα επανεντάξεως, το Πρωτοδικείο

αναφέρεται καταρχάς στη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85, που όριζε ως ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων την 26η Ιουλίου 1985. Σύμφωνα με την προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής θέσεως, η φύση των καθηκόντων της θέσεως αυτής ήταν η εξής: «Οργάνωση των εργασιών που αφορούν την τακτική και έκτακτη συντήρηση των ακινήτων και των τεχνολογικών εγκαταστάσεων παραγωγής και διανομής ρευστών (όπως θέρμανση, κλιματισμός, νερό, αποχέτευση και επεξεργασία των συμβατικών και αμφιβόλων αποβλήτων, συμπιεσμένος αέρας, αεριόφως, κ.λπ.)· εκτίμηση του κόστους των εν λόγω ενεργειών· επεξεργασία προγραμμαμάτων προβλέψεως συντηρήσεως· κατάρτιση συγγραφών υποχρεώσεων σχετικά με ανατιθέμενες σε τρίτους εργασίες.» Τα προσόντα που απαιτούνταν για τη θέση αυτή ήταν τα εξής: «Γνώση επιστημονικού επιπέδου βιομηχανικής μηχανικής ή ισοδύναμη επαγγελματική εμπειρία· εμπειρία στον τομέα της γενικής συντηρήσεως ακινήτων, εγκαταστάσεων παραγωγής και διανομής ρευστών, της αυτοματοποιήσεως και της ρυθμίσεως σε σχέση ειδικότερα με τον τομέα του κλιματισμού· ικανότητα εκτιμήσεως του κόστους· ικανότητα σχεδιασμού και συντάξεως συγγραφών υποχρεώσεων.»

60 Από την περιγραφή των καθηκόντων της θέσεως αυτής προκύπτει ότι η εκτέλεσή τους περιελάμβανε έργα, αφενός μεν, εμπορικού χαρακτήρα και ειδικότερα συμβατικής φύσεως, αφετέρου δε, τεχνικής φύσεως, αφού είχε σχέση με τη συντήρηση των εγκαταστάσεων του Κέντρου της Ispra.

61 Όσον αφορά τα καθήκοντα εμπορικής και συμβατικής φύσεως, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η θέση που κατείχε ο ενάγων πριν από την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους απαιτούσε, σύμφωνα με την ανακοίνωση κενής θέσεως με την οποία είχε δημοσιευθεί αυτή η θέση (VIS/126/65), «εξαιρετική εμπειρία της τεχνικής και των μεθόδων εφοδιασμού (...)». Πρέπει να τονιστεί εξάλλου ότι η Επιτροπή, στις απαντήσεις της στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου, εξέθεσε ότι «από το βιογραφικό σημείωμα του Giordani προκύπτει μόρφωση εμπορικής φύσεως (...)», ότι ο ενάγων στην προαναφερθείσα θέση του είχε επιφορτισθεί με «όλες τις διαδικασίες παραγγελίας, αγοράς, παραλαβής εμπορευμάτων» και ότι «ασχολούνταν πάντοτε με δραστηριότητες που υπάγονταν στον εμπορικό τομέα» και ειδικότερα με έργα «συνδεδεμένα με την αγορά και τη διαχείριση αποθεμάτων τεχνικού και επιστημονικού υλικού», τομέα στον οποίο «επέδειξε σταθερά τα προσόντα του και την ικανότητά του». Τέλος, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η εμπειρία του ενάγοντος «αφορούσε κυρίως τον τομέα της εμπορίας» και ότι είχε την ευθύνη «αγορών που αφορούσαν ένα μεγάλο κέντρο έρευνας (...)», η οποία απαιτούσε την ικανότητα «να εκτιμά την ποιότητα της πρώτης ύλης αυτής και του επιστημονικού υλικού» και «να έχει, μέσω επαφών με τους προμηθευτές, τη δυνατότητα χάρη στις διαπραγματεύσεις να επιτυγχάνει καλές τιμές (...)». Πρέπει τέλος να προστεθεί ότι η θέση στην οποία επανεντάχθηκε ο

ενάγων στις 26 Μαΐου 1986 απαιτούσε «ικανότητα σχεδιασμού και συντάξεως συγγραφών υποχρεώσεων, εκτιμήσεως του κόστους». Η εναγομένη δεν μπορεί επομένως, στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, να θέσει εν αμφιβόλω το γεγονός ότι ο ενάγων κατείχε προδήλως τις ικανότητες που απαιτούνται, τόσο από εμπορική άποψη όσο και από την άποψη καταρτίσεως των συμβάσεων, για την άσκηση των καθηκόντων που συνδέονται με τη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85.

- 62 Όσον αφορά τα περισσότερα τεχνικής φύσεως καθήκοντα διαχειρίσεως και συντηρήσεως των εγκαταστάσεων του Κέντρου της Ispra, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως σχετικά με τη θέση την οποία κατείχε ο ενάγων πριν από την άδειά του απαιτούσε «πολύ καλή γνώση των υλικών και των οργάνων που χρησιμοποιούνται σ' ένα κέντρο πυρηνικής έρευνας (...)». Η Επιτροπή, στις απαντήσεις της στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστήριξε ότι ο ενάγων είχε «βασική μόρφωση τεχνικού και επιστημονικού χαρακτήρα (...)» και ότι η εκτέλεση των καθηκόντων που συνδέονταν με τη θέση που κατείχε πριν από την αποχώρησή του με άδεια «απαιτούσε να έχει κανείς ικανότητα (...) ενδιάμεση (...) μεταξύ απαραίτητης βασικής επιστημονικής μορφώσεως, εφόσον επρόκειτο για τη συντήρηση υλικών αναγκαίων για την Ispra, και γνώσεων διαχειρίσεως για τη διενέργεια πράξεων που αντικειμενικά είναι εμπορικές (...), αφού πρόκειται να προβαίνει σε αγορές εντός δεδομένης αγοράς (...), να έχει μέσω επαφών με τους προμηθευτές τη δυνατότητα (...) να επιτυγχάνει καλές τιμές (...) και να επιτυγχάνει στη συνέχεια διάφορες παροχές όπως, παραδείγματος χάριν, την εγγύηση σε θέματα συντηρήσεως, επισκευής, την υπηρεσία εξυπηρετήσεως πελατών». Τέλος, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι η θέση στην οποία επανεπιάχθη ο ενάγων στις 26 Μαΐου 1986 περιελάμβανε διάφορα καθήκοντα διαχειρίσεως και συντηρήσεως. Τα προσόντα του μπορούσαν επομένως να ανταποκριθούν στις ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων συντηρήσεως των ακινήτων και των τεχνικών εγκαταστάσεων του Κέντρου της Ispra. Η εναγομένη, η οποία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση εξήγησε ότι η θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85 αφορούσε «δραστηριότητα εμπειρογνώμονα σε σχέση με αγορές αγαθών συμφυών με τη δραστηριότητα του Κέντρου της Ispra», «εμπορική εμπειρία, αυτό που θα μπορούσε να αποκληθεί (...) τεχνικο-εμπορικός μηχανικός» και «πρόσωπο που θα ασχοληθεί με προβλήματα συμφυή με τη διαχείριση», δεν μπορεί επομένως να θέσει εν αμφιβόλω ότι ο ενάγων διέθετε προδήλως τις αναγκαίες ικανότητες να καταλάβει τη θέση αυτή.

- 63 Το Πρωτοδικείο αναφέρεται περαιτέρω στη θέση του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1571/85, που όριζε ως ημερομηνία λήξεως υποβολής υποψηφιοτήτων τη 10η Ιανουαρίου 1986. Σύμφωνα με την προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής

θέσεως, η φύση των καθηκόντων της θέσεως αυτής ήταν η εξής: «Να επικουρεί τον υπεύθυνο του υποπρογράμματος R και D, “βελτιστοποίηση της παραγωγής και της χρησιμοποίησης των υδρογονανθράκων” στη διαχείριση αυτού του τελευταίου, ειδικότερα στους ακόλουθους τομείς: συνθετικές καύσιμες ύλες, μέταλλα, κινητήρες και καύσιμες ύλες. Να ασχολείται μεταξύ άλλων με την ανάλυση των προτάσεων έρευνας, με τη διαπραγμάτευση των τεχνικών προγραμμάτων των συμβάσεων, με την παρακολούθηση της εκτελέσεως των συμβάσεων, με τη σύνταξη τεχνικών και διοικητικών εκθέσεων, με την παροχή οδηγιών στους συμβαλλομένους όσον αφορά το περιεχόμενο των τελικών εκθέσεων.» Ως προς τα απαιτούμενα προσόντα, η εν λόγω ανακοίνωση κενής θέσεως απαιτούσε «1. γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου πιστοποιούμενες με δίπλωμα ή επαγγελματική εμπειρία ισοτίμου επιπέδου· 2. κατάλληλες γνώσεις στο πεδίο των υδρογονανθράκων γενικά· 3. πολυετή εμπειρία στη βιομηχανία». Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η Επιτροπή κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, η θέση αυτή προϋπέθετε «κατάλληλη γνώση πανεπιστημιακού επιπέδου στον τομέα των υδρογονανθράκων και εμπειρία στον τομέα της βιομηχανίας».

64

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, καθόσον η θέση αυτή περιλαμβάνει καθήκοντα διαπραγματεύσεως, συνάψεως και παρακολούθησεως συμβάσεων, από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι, όσον αφορά τη θέση που δημοσιεύθηκε με την προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85, ο ενάγων διέθετε, κατά τη γνώμη μάλιστα της Επιτροπής, πλήρως τις απαιτούμενες ικανότητες. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, όπως προκύπτει από τον φάκελό του και όπως παραδέχθηκε και η ίδια η Επιτροπή, ο ενάγων, πέραν της τεχνικής καταρτίσεώς του ως μηχανικός, στη θέση που κατείχε πριν από την άδειά του απέκτησε εμπειρία «(...) ιδίως στην οργάνωση και στα συστήματα που αφορούν τη βιομηχανία στον τομέα των πωλήσεων (...)». Άλλωστε, αυτή την εμπειρία του ενάγοντος την παραδέχθηκε επίσης η Επιτροπή, με τις απαντήσεις της επί των ερωτημάτων του Πρωτοδικείου, στις οποίες εξέθεσε ότι ο ενάγων, «πλην βραχείας περιόδου εργασίας ως σχεδιαστής σε μια ελβετική εταιρία σχεδιασμού θαλασσιών κινητήρων ντήζελ, ήταν υπεύθυνος από το 1954 έως το 1960 του εμπορικού δικτύου ορισμένων εταιριών που ασκούσαν τις δραστηριότητές τους στον τομέα των βιομηχανικών κινητήρων και της αυτοκινητοβιομηχανίας». Η Επιτροπή επιβεβαίωσε ακόμη τον ισχυρισμό αυτό κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, αναφερθείσα στην εμπειρία του ενάγοντος στον τομέα της «προωθήσεως βιομηχανικών προϊόντων, ιδίως στον μηχανικό τομέα και στον τομέα αυτοκινήτων». Από αυτό προκύπτει ότι, καθόσον η θέση αυτή απαιτούσε εμπειρία σε σχέση με τη βιομηχανία, ο ενάγων κατείχε τις απαιτούμενες ικανότητες, ειδικότερα όσον αφορά τους βιομηχανικούς κινητήρες και, κατά συνέπεια, τους υδρογονάνθρακες, οι οποίοι αποτέλεσαν εξάλλου το κύριο αντικείμενο εμπορικής εμπειρίας του ενάγοντος, πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία της Επιτροπής, όπως αυτός υποστήριξε, χωρίς να αντικρουσθεί ρητά από την Επιτροπή στο σημείο αυτό.

- 65 Χωρίς να είναι έτσι αναγκαίο να ερευνηθεί αν ο ενάγων μπορούσε επίσης να επανενταχθεί στη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1561/85, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι της ήταν αδύνατη η επανένταξη του ενάγοντος είτε στη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1523/85, στις 26 Ιουλίου 1985, είτε στη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/R/1571/85, στις 10 Ιανουαρίου 1986. Καθόσον είχε πράγματι εγκαίρως προβεί στην εκτίμηση των ικανοτήτων του ενάγοντος ενόψει των απαιτήσεων που αφορούν στις δύο αυτές θέσεις, η άρνησή της να τον επανεντάξει παρίσταται ανεπαρκώς αιτιολογημένη και τελεί εν μέρει σε αντίφαση με τα πραγματικά προσόντα του ενάγοντος, πολύ περισσότερο αφού το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ δεν επιβάλλει απόλυτη αντιστοιχία μεταξύ των προσόντων του ενδιαφερομένου και εκείνων που απαιτούνται για την οικεία θέση, αλλά μόνον την ικανότητα του υπαλλήλου να ασκήσει τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην εν λόγω θέση (προπαρατεθείσα απόφαση Pizziole κατά Επιτροπής, σκέψη 5).
- 66 Πρέπει εντούτοις να εξεταστεί ακόμη μήπως ο ενάγων έπρεπε να επανενταχθεί σε προγενέστερη ημερομηνία, τόσο πριν από τις 26 Ιουλίου 1985 όσο και πριν από τις 10 Ιανουαρίου 1986, ιδίως δε στις 26 Οκτωβρίου 1977, που αποτελούσε την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων για τη θέση του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκε, εντός του Κέντρου της Ispra, με την ανακοίνωση κενής θέσεως 393, της 3ης Οκτωβρίου 1977, θέση για την οποία ο ενάγων υποστηρίζει ότι είχε επίσης δικαίωμα επανεντάξεως.
- 67 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι η προαναφερθείσα ανακοίνωση αφορούσε θέση της κατηγορίας Α, χωρίς ένδειξη βαθμού, του διοικητικού κλάδου, προς πλήρωση με εσωτερική μετάθεση, στη διοίκηση του Κέντρου της Ispra, τμήμα χρηματοοικονομικών και συμβάσεων. Η περιγραφή των καθηκόντων της εν λόγω θέσεως είχε ως εξής: «καθήκοντα διευθύνσεως της υπηρεσίας “ανάληψη υποχρεώσεων και πληρωμές” του τμήματος “χρηματοοικονομικά και συμβάσεις”, οι κυριότερες δραστηριότητες της οποίας ήταν οι εξής: ανάληψη των υποχρεώσεων, έκδοση ενταλμάτων πληρωμής, τόσο όσον αφορά τις παραγγελίες όσο και τις αγορές, διαχείριση των συμβάσεων τρίτων». Ως προς τα προσόντα που απαιτούνταν για την κατάληψη της θέσεως αυτής, η εν λόγω ανακοίνωση απαιτούσε «γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου πιστοποιούμενες με δίπλωμα ή επαγγελματική εμπειρία ισοτίμου επιπέδου, εμπειρία οικονομικής διαχειρίσεως, επιθυμητή εμπειρία διοικητικής διαχειρίσεως». Τέλος, καθόσον αφορά μια θέση του διοικητικού κλάδου, η ανακοίνωση προέβλεπε ρητά ότι «οι μόνιμοι και οι έκτακτοι υπάλληλοι του κλάδου ST (επιστημονικού και τεχνικού) μπορούν επίσης να υποβάλουν την υποψηφιότητά τους».

- 68 Από την εν λόγω ανακοίνωση προκύπτει ότι η οικεία θέση περιελάμβανε την άσκηση καθηκόντων, αφενός, συμβατικής φύσεως, περιλαμβανόντων τη διαπραγμάτευση, τη σύναψη και την παρακολούθηση συμβάσεων, αφετέρου, οικονομικής φύσεως, περιλαμβανόντων την έκδοση ενταλμάτων πληρωμής παραγγελιών και αγορών και, τέλος, διοικητικής γενικά φύσεως.
- 69 Δεν αμφισβητείται, ενόψει των πιο πάνω σκέψεων, ότι η Επιτροπή παραδέχθηκε ρητά, τόσο με τις γραπτές απαντήσεις της στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου όσο και κατά την προφορική διαδικασία, ότι ο ενάγων κατείχε αδιαμφισβήτητες ικανότητες σε θέματα εμπορικά, ιδίως δε σε θέματα συμβάσεων όσον αφορά τη διαπραγμάτευση, τη σύναψη και την παρακολούθηση συμβάσεων, τόσο εφοδιασμού όσο και πωλήσεως, ειδικότερα δε για τις ανάγκες κέντρου όπως αυτό της Ispra, λόγω της εμπειρίας που είχε αποκτήσει στα θέματα αυτά τόσο από τις ιδιωτικές επαγγελματικές του δραστηριότητες όσο και από τα καθήκοντά του στην υπηρεσία της Επιτροπής. Οι ικανότητες αυτές του ενάγοντος επιβεβαιώνονται άλλωστε από τη σημείωση επί του προαναφερθέντος δελτίου που περιλαμβάνεται στον φάκελό του, κατά την οποία αυτός μπορούσε να επανενταχθεί σε θέση που περιλαμβάνει καθήκοντα «αγοράς και πωλήσεως». Εξάλλου, πριν από την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους, ο ενάγων άσκησε τα καθήκοντα του προϊσταμένου της υπηρεσίας «εφοδιασμός και αποθήκη» του Κέντρου της Ispra, τα οποία, σύμφωνα με την ανακοίνωση κενής θέσεως που αφορούσε αυτή τη θέση, απαιτούσαν «(...) εξαιρετική εμπειρία της τεχνικής και των μεθόδων εφοδιασμού, ειδικότερα δε της οργάνωσης και των συστημάτων που εφαρμόζονται από τη βιομηχανία στον τομέα αγορών (...)». Τέλος, σύμφωνα με τις εκθέσεις βαθμολογίας που περιέχει ο φάκελός του (τεύχος 3), στις οποίες αναφέρθηκε η Επιτροπή με τις απαντήσεις της επί των ερωτημάτων του Πρωτοδικείου, ο ενάγων, πάντα με την ιδιότητά του ως προϊσταμένου της υπηρεσίας «εφοδιασμός» του Κέντρου της Ispra, είχε την επιμέλεια «όλων των διαδικασιών παραγγελίας, αγοράς, παραλαβής εμπορευμάτων (...)». Από τις προηγούμενες διαπιστώσεις προκύπτει επομένως ότι, καθόσον η θέση που αφορά η ανακοίνωση 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977 περιελάμβανε καθήκοντα συνδεδεμένα με τη σύναψη συμβάσεων και τη διαχείρισή τους, ο ενάγων κατείχε προδήλως τις απαραίτητες ικανότητες.
- 70 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει εξάλλου ότι η θέση που κατείχε ο ενάγων πριν από την αναχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους απαιτούσε «γνώση της χρηματοοικονομικής οργάνωσης (...) της Κοινότητας» και ότι η υπηρεσία που διηύθυνε ήταν προσαρτημένη το 1970 στην ευρύτερη υπηρεσία «χρηματοοικονομικά και εφοδιασμός». Η δε θέση στην οποία επανεντάχθηκε στις 26 Μαΐου 1986 απαιτούσε, σύμφωνα με την περιγραφή των καθηκόντων που αντιστοιχούσαν στη θέση αυτή, «εμπειρία τεχνικής και οικονομικής διαχείρισης ποικίλων υπηρεσιών». Από αυτό προκύπτει ότι, καθόσον η θέση που αποτέλεσε αντικείμενο της ανακοινώσεως 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977 προϋπέθετε

ειδικές ικανότητες οικονομικής διαχείρισεως, λόγω των καθηκόντων αναλήψεως υποχρεώσεων και εκδόσεως εντάλμάτων πληρωμής που αντιστοιχούσαν στη θέση αυτή, ο ενάγων κατείχε επίσης τις αναγκαίες ικανότητες.

- 71 Τέλος, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, κατά την είσοδό του στην υπηρεσία της Επιτροπής, ο ενάγων διορίστηκε σε θέση που υπαγόταν στη Γενική Διεύθυνση «Προσωπικό και Διοίκηση» της Επιτροπής και ότι η θέση που κατείχε πριν από την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους απαιτούσε «γνώση της διοικητικής οργάνωσης της Κοινότητας». Περαιτέρω, όπως υπογραμμίστηκε πιο πάνω, η θέση στην οποία επανεντάχθηκε στις 26 Μαΐου 1986 απαιτούσε «εμπειρία τεχνικής και οικονομικής διαχείρισεως ποικίλων υπηρεσιών». Εξάλλου, καθόσον αφορά τα καθήκοντα που μπορούσαν να του ανατεθούν κατά την επανένταξή του, το προαναφερθέν δελτίο που περιλαμβάνεται στον ατομικό του φάκελο ανέφερε τα «καθήκοντα του μάντζερ». Τέλος, η Επιτροπή, κατά την προφορική διαδικασία, μολονότι αρνήθηκε να παραδεχθεί τη δυνατότητα επανένταξης του ενάγοντος σε θέση του διοικητικού κλάδου, παραδέχθηκε τη «διοικητική φύση» της θέσεως του ενάγοντος στην υπηρεσία «αγορές» του Κέντρου της Ispra. Από αυτό προκύπτει ότι, καθόσον η θέση που αφορούσε η ανακοίνωση 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977 απαιτούσε από τους υποψηφίους εμπειρία διοικητικής διαχείρισεως, ο ενάγων κατείχε τις απαιτούμενες ικανότητες.
- 72 Κατά συνέπεια, πρέπει να διαπιστωθεί ότι ο ενάγων κατείχε προδήλως όλες τις αναγκαίες ικανότητες για να επανενταχθεί στη θέση του διοικητικού κλάδου που δημοσιεύθηκε, εντός του Κέντρου της Ispra, με την ανακοίνωση 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977, και η οποία αντιστοιχούσε στην κατηγορία του και, ελλείψει διευκρινίσεως στην προαναφερθείσα ανακοίνωση για τον βαθμό στον οποίο θα γινόταν η κατάταξη, δυνητικά στον βαθμό του.
- 73 Η Επιτροπή, χωρίς να αμφισβητεί ρητά ότι ο ενάγων κατείχε τις ικανότητες για επανένταξη στη θέση αυτή, υποστηρίζει πάντως ότι δεν ήταν νομικά υποχρεωμένη να τον επανεντάξει στη θέση αυτή. Θεωρεί συναφώς, αφενός μεν, ότι η υποχρέωση επανεντάξεως ενός υπαλλήλου κατά τη λήξη της αδείας για προσωπικούς λόγους αφορά μόνον τις θέσεις του κλάδου στον οποίο ανήκει, αφετέρου δε, ότι το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, δεν επιβάλλει στη διοίκηση τέτοια υποχρέωση παρά μόνον επί ανακοινώσεως «κενής θέσεως» κατά την έννοια του άρθρου 4, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ και όχι όταν πρόκειται για ανακοίνωση «εσωτερικής μεταθέσεως», όπως η ανακοίνωση 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977.

- 74 Το πρώτο επιχείρημα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί, τούτο δε χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το ζήτημα αν, ενόψει του γεγονότος ότι το άρθρο 98, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ προβλέπει ότι οι διατάξεις του άρθρου 45, παράγραφος 2, δεν εφαρμόζονται στους υπαλλήλους που αναφέρονται στο άρθρο 92, δηλαδή στους υπαλλήλους του επιστημονικού ή του τεχνικού κλάδου (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 1986, 269/84 και 292/84, Fabbro κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2983), τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται, βάσει του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, να προσφέρουν κατά προτεραιότητα θέση του διοικητικού κλάδου σ' έναν υπάλληλο του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου που έχει δικαίωμα επανεντάξεως. Πράγματι, πρέπει να παρατηρηθεί σχετικά ότι, όταν αποφασίζει η οικεία αρχή να ανοίξει μια θέση του διοικητικού κλάδου στους υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου, οι διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ έχουν, εν πάση περιπτώσει, πλήρως εφαρμογή. Στην περίπτωση αυτή, η οικεία αρχή, οφείλουσα να εξασφαλίζει την επανένταξη στην «πρώτη κενή θέση», σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, έχει την υποχρέωση να δώσει προτεραιότητα σ' αυτόν τον ειδικό τρόπο πληρώσεως κενής θέσεως που συνιστά η επανένταξη, πριν προσφύγει σε έναν από τους λοιπούς τρόπους που προβλέπονται σχετικά από το άρθρο 4, τρίτο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 75 Το δεύτερο επιχείρημα της Επιτροπής, το οποίο στηρίζεται σε διάκριση μεταξύ της ανακοινώσεως κενής θέσεως και της ανακοινώσεως μεταθέσεως σε θέση, πρέπει επίσης να απορριφθεί. Πράγματι, τόσο η μετάθεση όσο και η επανένταξη ενός υπαλλήλου προϋποθέτουν, για τους ίδιους λόγους, κενή θέση, όπως προκύπτει από το άρθρο 4 του ΚΥΚ, ιδίως δε από το τρίτο εδάφιο του, όσον αφορά τη μετάθεση, και από το άρθρο 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ, όσον αφορά την επανένταξη.
- 76 Αφού αποδείχθηκε έτσι ότι η θέση που αποτέλεσε το αντικείμενο της ανακοινώσεως 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977 αποτελούσε θέση που αντιστοιχούσε προδήλως στις ικανότητες του ενάγοντος και στην οποία μπορούσε να είχε επανενταχθεί στις 26 Οκτωβρίου 1977, ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων για τη θέση αυτή, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η παράλειψη της Επιτροπής να τον επανεντάξει στη θέση αυτή και να απαλείψει τις συνέπειες της καθυστέρησεως που επήλθε στην επανένταξή του συνιστά παράβαση των προαναφερθεισών διατάξεων του άρθρου 40, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του ΚΥΚ και πταίσμα που προξένησε στον ενάγοντα πραγματική ζημία, της οποίας βασιμώς ζητεί την αποκατάσταση.

Επί των συνεπειών της καθυστερημένης επανεντάξεως ως προς το κλιμάκιο και την αρχαιότητα του ενάγοντος

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 77 Ο ενάγων εκθέτει ότι η ζημία της οποίας ζητεί την αποκατάσταση, λόγω της καθυστερημένης επανεντάξεώς του, δεν αφορά την απώλεια των πιθανοτήτων βαθμολογικής προαγωγής του, αλλά μόνο την απώλεια των αυτομάτων μισθολογικών προαγωγών των οποίων θα ετύγχανε, στον βαθμό που κατέχει, αν είχε επανενταχθεί εγκαίρως.
- 78 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μισθολογική προαγωγή, όπως και η βαθμολογική προαγωγή, δεν συνιστά πραγματικό δικαίωμα υπέρ των οικείων υπαλλήλων. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 44 του ΚΥΚ, δεν μπορεί πράγματι να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο προσωρινής αναστολής της προαγωγής ή μισθολογικού υποβιβασμού, όπως προκύπτει από το άρθρο 86, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 79 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, στην προπαρατεθείσα υπόθεση Pizzio κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο απέρριψε τις αξιώσεις υπαλλήλου, που επανεντάχθηκε καθυστερημένα, να τύχει αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας του συνεκτιμouμένης της βαθμολογικής προαγωγής της οποίας θα μπορούσε να είχε τύχει, για τον λόγο ότι δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ποιες πιθανότητες προαγωγής θα είχε ο οικείος υπάλληλος αν είχε επανενταχθεί εγκαίρως (προαναφερθείσα απόφαση Pizzio κατά Επιτροπής, σκέψη 16). Για τον ίδιο αυτό λόγο πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα που προβάλλει στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή, κατά το μέτρο που δεν είναι δυνατόν να καθοριστούν κατά τρόπο συγκεκριμένο οι περιστάσεις που, κατά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας ενός υπαλλήλου, θα μπορούσαν να επιφέρουν διακοπή ή αναστολή του δικαιώματος αυτόματης μισθολογικής προαγωγής που απολαύει ο ενδιαφερόμενος στον βαθμό του.
- 80 Παρέπεται ότι ο ενάγων δικαιούται, σύμφωνα με το άρθρο 44 του ΚΥΚ, να τύχει μισθολογικής προαγωγής στον βαθμό του. Η προαγωγή αυτή πρέπει να υπολογιστεί από τις 26 Οκτωβρίου 1977, ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να είχε επανενταχθεί στις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Επί της αποζημιώσεως και του υπολογισμού της ζημίας

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 81 Ο ενάγων διευκρινίζει ότι η ζημία που του προξένησε η καθυστερημένη επανένταξή του δεν αφορά παρά περίοδο δεκαοκτώ μηνών, από την 1η Φεβρουαρίου 1985 έως την 1η Σεπτεμβρίου 1986, περίοδο κατά την οποία παρέμεινε χωρίς επαγγελματικά έσοδα λόγω του ότι, ενώ είχε παύσει να ασκεί ιδιωτική επαγγελματική δραστηριότητα διότι αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την εταιρία στην οποία εργαζόταν λόγω της πολιτικής προσωπικού που ασκούσε η εταιρία αυτή, δεν είχε ακόμη επανενταχθεί στις υπηρεσίες της Επιτροπής και δεν ελάμβανε επομένως τις αποδοχές υπαλλήλου. Ο ενάγων ζητεί περαιτέρω να υπολογιστούν τόκοι επί των ποσών που πρέπει να του καταβάλει η Επιτροπή ως αποκατάσταση αυτής της ζημίας.
- 82 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στην περίπτωση που γίνει δεκτό το αίτημα αποζημιώσεως του ενάγοντος, θα πρέπει να περιοριστεί το ποσό της ζημίας που θα πρέπει να αποκατασταθεί, λαμβανομένης υπόψη της επιπτώσεως που είχε η αμελής συμπεριφορά του ενάγοντος. Η Επιτροπή ισχυρίζεται συναφώς ότι ο ενάγων δεν επέδειξε την επιμέλεια και τη βούληση για συνεργασία με τη διοίκηση που απαιτούνταν προκειμένου να επιτύχει την επανένταξή του, παραβαίνοντας έτσι την υποχρέωση συνεργασίας με τη διοίκηση, υποχρέωση που υπαγορεύεται από γενική αρχή του δημοσίου δικαίου η οποία εμφανίζεται και στον ΚΥΚ (άρθρο 21, πρώτο εδάφιο). Η συμπεριφορά του ενάγοντος, ο οποίος επέδειξε διαλείπον ενδιαφέρον για την επανένταξή του, συνέβαλε έτσι στην πραγματοποίηση της προβαλλομένης ζημίας και διέκοψε τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της πράξεως της διοικήσεως και της επελθούσας ζημίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1963, 36/62, *Acieries du Temple* κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1009).
- 83 Περαιτέρω, για να καθοριστεί το ποσό της ζημίας που υπέστη ο ενάγων, η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη δύο στοιχεία, αφενός μεν, η πρόωγη παραίτηση του ενάγοντος, τον Φεβρουάριο του 1985, από τη θέση που κατείχε στην ιδιωτική εταιρία *Schneeberger Italiana SpA*, λόγω της οποίας είχε διαφυγόν κέρδος για το οποίο είναι ο μοναδικός υπεύθυνος, αφετέρου δε, το ότι ο ενάγων έλαβε, μετά την παραίτησή του, σημαντική αποζημίωση 108 008 000 ιταλικών λιρών (LIT).

- 84 Όσον αφορά το αίτημα του ενάγοντος περί επιδικάσεως τόκων επί των αξιουμένων ποσών, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το αίτημα αυτό δεν είναι αιτιολογημένο και δεν διευκρινίζει το ποσό στο οποίο πρέπει να ανέλθουν οι τόκοι αυτοί. Ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει αυτό το αίτημα, διότι δεν περιείχετο ούτε στην αίτηση ούτε στην ένσταση του ενάγοντος. Υποστηρίζει τέλος ότι, στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο κάνει δεκτό αυτό το αίτημα του ενάγοντος, ο υπολογισμός των τόκων πρέπει να διενεργηθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές: α) να ληφθούν υπόψη μόνον οι τόκοι υπερημερίας λόγω καθυστέρησης της παροχής, διότι ο ενάγων δεν υπέβαλε ειδικό αίτημα περί τόκων αφορώντων άλλη περαιτέρω ζημία· β) οι τόκοι υπερημερίας να υπολογιστούν από την ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής ενώπιον του Πρωτοδικείου, εφόσον ουδέποτε ζητήθηκαν προηγουμένως· και γ) το εφαρμοστέο επιτόκιο να είναι κατ' ανώτατο όριο 6 % ετησίως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 85 Προκειμένου να υπολογιστεί η ζημία που υπέστη ο ενάγων λόγω στέρησης των αποδοχών υπάλληλου που θα δικαιούνταν αν δεν είχε επανενταχθεί καθυστερημένα, πρέπει, πρώτον, να υπομνηστεί ότι η κατάταξή του στον βαθμό Α 5, κλιμάκιο 5, κατά την επανένταξή του, κρίθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40, παράγραφος 3, του ΚΥΚ από το Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα απόφασή του Giordani κατά Επιτροπής (σκέψη 18), χωρίς πάντως να θίγεται το δικαίωμά του «να ζητήσει να του δοθεί άλλο κλιμάκιο βάσει άλλων διατάξεων του ΚΥΚ». Δεύτερον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο ενάγων περιορίζει τη ζημία που υπέστη στην περίοδο από 1ης Φεβρουαρίου 1985, ημερομηνίας που έπαυσε να ασκεί αμειβόμενη ιδιωτική δραστηριότητα, έως την 1η Σεπτεμβρίου 1986, ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να εισπράττει τις αποδοχές του ως υπάλληλος μετά την από 26 Μαΐου 1986 επανένταξή του. Το ποσό της αποζημίωσης που δικαιούται ο ενάγων πρέπει επομένως να ισούται, αφενός μεν, με το ποσό των καθαρών μηνιαίων αποδοχών που θα ελάμβανε από την 1η Φεβρουαρίου 1985 έως την 1η Σεπτεμβρίου 1986, λαμβανομένων υπόψη των αυτομάτων μισθολογικών προαγωγών των οποίων θα ετύγχανε, σύμφωνα με το άρθρο 44 του ΚΥΚ, αν είχε επανενταχθεί στον βαθμό Α 5, κλιμάκιο 5, στις 26 Οκτωβρίου 1977, στη θέση που δημοσιεύθηκε με την ανακοίνωση 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977, αφετέρου δε, με τη διαφορά μεταξύ των καθαρών αποδοχών που έλαβε από 1ης Σεπτεμβρίου 1986 και των αποδοχών που θα είχε λάβει από της ίδιας αυτής ημερομηνίας αν είχε επανενταχθεί στις 26 Οκτωβρίου 1977 στον προαναφερθέντα βαθμό και κλιμάκιο.

- 86 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο ενάγων δεν επέδειξε την αναγκαία επιμέλεια για να διευκολύνει την επανένταξή του, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι ο ενάγων δεν επέδειξε επαρκή βούληση συνεργασίας με τις υπηρεσίες της Επιτροπής για να επιτύχει την επανένταξή του. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε καμία απόδειξη δυναμένη να στηρίξει τον ισχυρισμό της, αρκεί να τονιστεί ότι ο ενάγων υπέβαλε τουλάχιστον οκτώ αιτήσεις επανεντάξεως μεταξύ της 15ης Μαρτίου 1974 και της 9ης Απριλίου 1986, υποβάλλοντας μάλιστα την τελευταία του αίτηση βάσει του άρθρου 90 του ΚΥΚ. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί αυτό το επιχείρημα της Επιτροπής.
- 87 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι ο ενάγων παραιτήθηκε προώρως από τη θέση του στην ιδιωτική επιχείρηση όπου εργάστηκε έως την 1η Φεβρουαρίου 1985, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το να απαιτηθεί από τον ενάγοντα, ο οποίος μεταξύ της ημερομηνίας της αποχώρησής του με άδεια για προσωπικούς λόγους το 1971 και της 31ης Ιανουαρίου 1985 άσκησε χωρίς διακοπή αμειβόμενη ιδιωτική δραστηριότητα, να παρατείνει αυτή τη δραστηριότητα, ισοδυναμεί με παράβλεψη των επανειλημμένων αιτήσεων που αυτός υπέβαλε προκειμένου να επανενταχθεί, με εξάλειψη κάθε συνέπειας της παραλείψεως των υπηρεσιών της Επιτροπής να τον επανεντάξουν χωρίς καθυστέρηση και με προσβολή του δικαιωμάτος του να ασκεί την επαγγελματική δραστηριότητα που του αρμόζει, εφόσον δήλωσε, χωρίς να αντικρουστεί από την Επιτροπή, ότι αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τη θέση του λόγω της πολιτικής προσωπικού που ασκούσε η επιχείρηση στην οποία εργάστηκε έως τις 31 Ιανουαρίου 1985.
- 88 Τέλος, καθόσον αφορά την αποζημίωση που εισέπραξε ο ενάγων κατά την παραίτησή του από την εταιρία Schneeberger Italiana SpA, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όπως είναι προφανές, η αποζημίωση αυτή δεν του καταβλήθηκε ως αποδοχές για την περίοδο μετά την αποχώρησή του, αλλά λόγω της εργασιακής σχέσεως που τον συνέδεε μ' αυτή την εταιρία κατά την περίοδο που εργάστηκε πράγματι ως μισθωτός, έως τις 31 Ιανουαρίου 1985. Η αποζημίωση αυτή δεν μπορεί επομένως να ληφθεί υπόψη ως αποδοχές για την περίοδο μετά την παραίτηση του ενάγοντος από την εν λόγω εταιρία και, κατόπιν αυτού, το σχετικό αίτημα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.
- 89 Αντιθέτως, για να καθοριστεί το οφειλόμενο στον ενάγοντα ποσό αποζημιώσεως, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα καθαρά επαγγελματικά έσοδα που

μπόρεσε ενδεχομένως να αποκτήσει ο ενάγων ως εταίρος και μοναδικός διαχειριστής της εταιρίας Pfeil Italia Srl, μετά την παραίτησή του από την εταιρία Schneeberger Italiana SpA, δηλαδή από 1ης Φεβρουαρίου 1985 έως την 1η Σεπτεμβρίου 1986.

- 90 Τέλος, πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα του ενάγοντος σχετικά με την καταβολή τόκων. Έτσι, τα ποσά που πρέπει να καταβάλει η Επιτροπή πρέπει να προσαυξηθούν με τόκους οι οποίοι πρέπει να προσδιοριστούν προς 8 % και να υπολογιστούν από 1ης Φεβρουαρίου 1985, ημερομηνίας κατά την οποία ο ενάγων έπρεπε να είχε ήδη επανενταχθεί και κατά την οποία άρχισε να τρέχει η περίοδος κατά την οποία, λόγω μη εγκαίρου επανεντάξεώς του, δεν έλαβε τον μισθό του ως υπάλληλος. Ο ενάγων όμως δεν υπέβαλε αίτηση, ζητώντας να αποζημιωθεί για τη ζημία που υπέστη, και, μετά την απόρριψή της, ένσταση παρά στις 29 Σεπτεμβρίου 1989 και στις 10 Απριλίου 1990, αντίστοιχα, χωρίς πάντως να αξιώσει μ' αυτές την καταβολή τόκων. Επομένως, ως ημερομηνία υπολογισμού των αιτουμένων τόκων πρέπει να καθοριστεί η 14η Νοεμβρίου 1990, ημερομηνία κατά την οποία ο ενάγων υπέβαλε την παρούσα αγωγή, στο πλαίσιο της οποίας ζήτησε την καταβολή τόκων.
- 91 Βάσει των προηγούμενων σκέψεων, πρέπει να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στον ενάγοντα ποσά ίσα προς α) τη διαφορά μεταξύ, αφενός μεν, των καθαρών αποδοχών που θα ελάμβανε μεταξύ της 1ης Φεβρουαρίου 1985 και της 1ης Σεπτεμβρίου 1986, αν είχε επανενταχθεί στις 26 Οκτωβρίου 1977, αφετέρου δε, των καθαρών επαγγελματικών εσόδων που απέκτησε κατά την άσκηση άλλης δραστηριότητας και β) τη διαφορά μεταξύ, αφενός μεν, των καθαρών αποδοχών που εισέπραξε από 1ης Σεπτεμβρίου 1986, αφετέρου δε, των καθαρών αποδοχών που θα εισέπραττε επίσης από 1ης Σεπτεμβρίου 1986, αν είχε επανενταχθεί στις 26 Οκτωβρίου 1977. Τα καταβλητέα ποσά θα προσαυξηθούν με τόκους προς 8 % υπολογιζομένους από τις 14 Νοεμβρίου 1990 έως την καταβολή των ποσών αυτών.
- 92 Πριν από την απόφαση επί των καταβλητέων από την εναγομένη στον ενάγοντα ποσών, πρέπει να προσκληθούν οι διάδικοι να υποβάλουν στο Πρωτοδικείο, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από της δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως, την κοινή συμφωνία τους επί του αριθμητικού ποσού της αποζημιώσεως που οφείλεται στον ενάγοντα.

- 93 Ελλείψει συμφωνίας επί του ποσού της οφειλομένης στον ενάγοντα αποζημιώσεως, οι διάδικοι θα καταθέσουν στο Πρωτοδικείο, μέσα στην ίδια προθεσμία, προτάσεις με τους αριθμητικούς υπολογισμούς τους, αναφέροντας τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους αρνήθηκαν την πρόταση του αντιδίκου.
- 94 Το υποβληθέν κατά τη συνεδρίαση της 10ης Μαρτίου 1993 αίτημα του ενάγοντος περί επανορθώσεως της ηθικής βλάβης που του προξένησε η αμέλεια της Επιτροπής να τον επανεντάξει εγκαίρως απορρίπτεται ως απαράδεκτο διότι υποβλήθηκε εκπροθέσμως.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση στον ενάγοντα για την υλική ζημία που υπέστη επειδή δεν επανεντάχθηκε στις 26 Οκτωβρίου 1977, στον βαθμό Α 5, κλιμάκιο 5, στη θέση που αποτέλεσε το αντικείμενο, στο πλαίσιο του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Ισπρα, της ανακοινώσεως 393 της 3ης Οκτωβρίου 1977.
- 2) Τα καταβλητέα στον ενάγοντα ποσά είναι ίσα προς: α) τη διαφορά μεταξύ, αφενός μεν, των καθαρών αποδοχών που θα ελάμβανε μεταξύ της 1ης Φεβρουαρίου 1985 και της 1ης Σεπτεμβρίου 1986, αν είχε επανενταχθεί στις 26 Οκτωβρίου 1977, αφετέρου δε, των καθαρών επαγγελματικών εσόδων που απέκτησε κατά την άσκηση άλλης δραστηριότητας και β) τη διαφορά μεταξύ, αφενός μεν, των καθαρών αποδοχών που εισέπραξε από 1ης Σεπτεμβρίου 1986, αφετέρου δε, των καθαρών αποδοχών που θα εισέπραττε επίσης από 1ης Σεπτεμβρίου 1986, αν είχε επανενταχθεί στις 26 Οκτωβρίου 1977.
- 3) Τα καταβλητέα ποσά θα προσαυξηθούν με τόκους προς 8 % υπολογιζομένους από τις 14 Νοεμβρίου 1990 έως την καταβολή των ποσών αυτών.

4) Πριν από την απόφαση επί του ποσού της οφειλομένης στον ενάγοντα αποζημιώσεως: α) οι διάδικοι θα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από της δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως, την κοινή συμφωνία τους επί του αριθμητικού ποσού της αποζημιώσεως που οφείλεται στον ενάγοντα και β) ελλείψει συμφωνίας, οι διάδικοι θα καταθέσουν στο Πρωτοδικείο προτάσεις με τους αριθμητικούς υπολογισμούς τους, μέσα στην ίδια προθεσμία, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους αρνήθηκαν την πρόταση του αντιδίκου.

5) Απορρίπτει το αίτημα περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.

6) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Barrington

Schintgen

Καλογερόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λούξεμβουργο την 1η Ιουλίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

D. P. M. Barrington